

Sisällyys

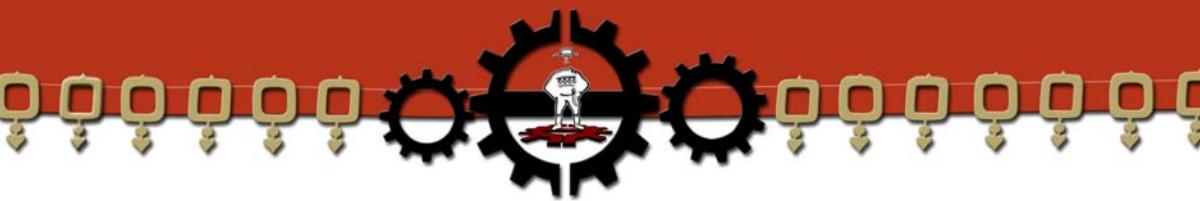
Arvoisa lukija... (juhlallinen avaus).	2
TTEPO historiikki 1982 – 2012	3
1980 – 1982.....	3
1982	3
1983	6
1984 – 1985.....	10
1986 – 1989.....	12
1990 – 1994.....	13
1995 – 1999.....	16
2000 – 2004.....	26
2005–2010.....	31
Lähihistoria – Nyt	34
PJ:n palsta.....	39
Skellari-excu	40
Sikaisista toimintaa	40
Mitäs me emännät	42
Osakuntaristeilyt	43
Osakuntavaellus	45
Vähemmistöpalsta.....	47
Error 404 – Page Not Found (Vuosijuhlat 2012)	48

Toimitus:

Jussi Takamaa, Lari Ruotsalainen, Ossi Peltokangas

Kirjoitelmat ja kuvat:

TTEPO:n vanhat ja nykyiset jäsenet

Arvoisa lukija... (juhlallinen avaus)

Tänään on tullut kuluneeksi...

...kolme pulloa kossua ja järjettömän monta tehokkaasti käytettyä työtuntia tämän julkaisun sisällön tuotamiseen. Luet parhaillaan Tampereen Teekkarien Etelä-Pohjalaisen Osakunnan historiikkia. Sisältöä on tuottettu 30 vuotta yhtäjaksoisesti, joten ymmärettävästi aivan kaikkia menneisyyden haamuja ei näillekään sivulle saatu mahtumaan. Eikä sitä edes yritytti. Mutta kyllä joitain yrityttiin.

Osakunta on saavuttanut juhlallisen kolmenkymmenen vuoden iän...

...mikä näkyy muun muassa siinä, että monet osakunnan nykyisistä jäsenistä eivät olleet edes äidin ja isän (tai postimiehen) työstölistalla kerhon perustamishetkellä 16.2.1982. Tai jos joku teistä oli, niin lienee syytä alkaa pitämään valmistumista lähivuosien suunnitelmissa. Onneski kuitenkin jo 80-luvulla hallittiin erilaisten kirjoitussymbolien käyttö, ja tuloiset esi-isämme ovatkin jättäneet osakunnalle perinnöksi kansioittain silloisia hieroglyfeillä koristelemiaan papurykskääriöjä, jotka tutkijat ovat sittemmin tulkinneet eräänlaiksi kokouspöytäkirjoiksi. Näiden lisäksi arkeologiryhmämme löysi kaivauksien yhteydessä osakunnan kaapista myös lukuisia julkaisumuotoon painettuja pyhiä tekstejä sekä rommipullon. Oli siis aika ryhtyä tuumasta toimeen, ja koota nämä säkeet yhteen Word-dokumenttiin, joka sittemmin tultaisiin painamaan TTEPO:n historiikksi.

TTEPO:n historiaan mahtuu lukuisia hienoja hetkiä...

...joista yksi ei varmasti ole päätoimittajan viskivaraston loppuminen kirjoitushetkellä. Siksipä pyrimme saamaan julkaisun yleisen lopinän lisäksi myös autenttista materiaalia vanhoilta osakunta-aktiiveilta. Muankaan on siis otettu suoria lainauksia vanhoista vuosijulkaisuista, kommentteja ja tarinoita ihmä-aikeiden vanhojen osakuntalaisten kirjoittamina, sekä tieteenkin vuosijulkaisujen tylille uskollisesti myös nykyisen polven kertomuksia. Miten Osakunta-Mosse selvisi katsastuksesta? Millaista on ollut TTEPO:n eräretkeilyperinne vuonna 1983 ja millaista se on nykyään? Kuinka leffaillat saivat alkansa ja millaisiin episoodeihin ne pahimillaan/parhaimillaan saattavat johtaa? Onko Lontoossa paljon ulkomaalaisia? Millainen hyökkäyskuvio on Maltsev? Kannattaako sika ostaa sakkisä? Päivä Tukholmassa -risteily? Ja vielä mitä?? Onko osakunnassa naisiakin?? – Kaikkea tätä olet varmasti miettinyt. Ei häitä! Me tarjoamme vastaukset. Julkaisun alkuosassa tehdään katsaus historiaan, ja loppuosaan on koottu myös palasia nykytoiminnasta. Mukana on niin satunnaisia hetkiä, kuin myös perinteiksi muodostuneita tapahtumia. Älkäämme unohtako myöskään vähemmistö-ulkomaalaisia, nimittäin Eteläpohjanmaan rajojen ulkopuolellakin on havaittu öylilistä elämää. Tai ainakin elämää.

Toimitus haluaa kiittää...

...ja onnittelua lähiin itseän. Ihan oikeasti haluaisimme kiittää niitä kaikkia, jotka ystäväällisesti toimittivat materiaalia historiikkiin. Kiitos! Nöyrimmät kiitokset kuuluvat luonnollisesti myös niille yrityksille ja tahoille, jotka ovat sponsoroineet osakunnan 30-vuotisjuhlia ja tukeneet TTEPO:n toimintaa. Onnittelut sen sijaan voimme osoittaa myös sinulle, arvoisa lukija. Nimittäin jo kolmenkymmenen vuoden ajan Tampereen teknillisellä yliopistolla on vaikuttanut rehellä asenteella varustettu osakunta, joka on tuonut jäsenilleen monipuolista huvia ja hyötyä – piinaavia krapuloita unohtamatta. Ilman innokkaita ja aktiivisia jäseniä tähän asti ei oltaisi päästy. Jotta ymmärtäisimme paremmin mitä aihetta tähän juhlaan on, ja millaisesta porukasta on todella kysymys, palatkaamme ajassa hieman taaksepäin. Kekkosen presidenttikausi oli päättymässä, ja koulumme sisäänotot olivat siedettävällä tasolla...

- Jussi Takamaa

TTEPO historiikki 1982 – 2012

1980 - 1982

Kaikki hyvät ideat keksitään pikku pöhönäs. Ei tosin ole tiedossa oliko alkoholilla vaikutusta asiaan, kun eteläpohjalaisen osakunnan perustamisesta on keskusteltu ensimmäisen kerran. Kaikesta päätellen jotain nautintoaineita oli käytetty, sillä ajatushan oli kerrassaan mainio.

Jossain muodossa osakunnan perustamisajatus on heitetty ilmoille joskus syksyllä 1980 silloisen monitoimimiehen Juha Teerimäen toimesta. Tuolloin riittävä pohjaa osakunnan perustamiselle ei kuitenkaan vielä ollut, joten ajatus jäi muhimaan paraksi vuodeksi. Silloisella TTKK:lla oli opiskelijoina kuitenkin paljon eteläpohjalaisia, joiden tiet kohtasivat yhteisen taustan ansiossa ja näistä henkiöistä alkoi vähitellen kasvaa yhtenäinen porukka. Uudet opiskelijat kohtaavat kouluun tullessaan haastavan sopeutumisvaiheen, ja näin kävi myös eteläpohjalaisien fuksien kohdalla. Kaivattiin selvästi jonkinlaista yhdistävää tekijää, joka helpottaisi tutustumista muihin opiskelijoihin ja auttaisi löytämään seuraa esimerkiksi vapaa-ajan toimintaan.

Kotiseutuaustraltaan ja ajatusmaailmaltaan yhtenäinen eteläpohjalaisen teekkarien porukka alkoi hiljalleen löytyä toisensa, ja heidät nähtiinkin usein istuskelemassa koulun kahviloissa "pohdiskelemassa aikuutteja ajankohtaisia ongelmia". Löytyipä tuosta porukasta seuraa toisilleen myös Tampereen kulttuuriravintoloihin tutustumiseen. Vuoden 1981 syksyllä joku alkoi jostain syystä kutsua porukkaa "osakunnaksi". Osakunta oli auttanut heitä sopeutumaan Tampereelle, ja ajatus tällaisen opiskelijointa yhdistävän toiminnan ylläpitämisestä jatkossakin tuntui järkevältä.

Vuoden 1982 alkupuolella alkoi lopulta tapahtua jotain virallistakin, nimittäin "Polvenkylän suuri poika" Juha Lehtineva alkoi laatia osakunnalle sääntöjä.

2§ Osakunnan tarkoitus on lisätä opiskelijoiden yhteistoimintaa sekä tuottaa jäsenilleen vapaa-ajan vettomahdollisuuksia.

3§ Tarkoituksensa toteuttamiseksi osakunta järjestää mm. kokousia, retkiä, illanviettoja sekä teatteriyms. käyntejä.

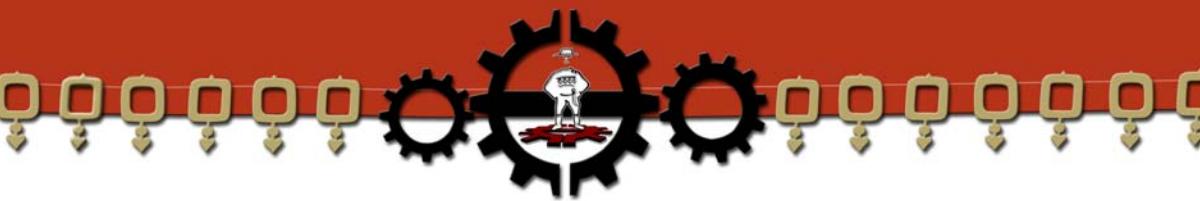
Urakan jälkeen Lehtineva kutsui koolle perustavan kokouksen 16.2.1982. Perustamiskokous järjestettiin Konetalossa ja paikalle saapui tunnioitettava määrä innokkaita teekkareita. Kokous onnistuikin hyvin, ja osakunnan toiminta lähti heti rullaamaan pyrkimyksenään jäsentensä kaikinpuolinen virkistäminen ja avustaminen.

1982

"Älkää pelästykö te hämäläiset, savolaiset ynnä muut saamelaiset, puukoot on jätetty kotia."

- Aviisi-lehti 17.3.1982, TTEPO:n hallitus

Osakunta oli saatu perustettua ja toiminta käytiin. Alun perin jäseniksi hyväksyttiin TTKY:n (Tampereen Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan) jäseniä, joiden kotipaikka oli Etelä-Pohjanmaalla, mutta koska tarkoituksesta ei ollut perustaa mitään salaseuraa, voitiin myös muualta kotoisin oleva TTKY:n jäsen hyväksyä osakuntaan, jos hän hankki kahden varsinaisen jäsenen suosituksen. Suosituksen sai, jos osoitti toimivansa ja ajattelevansa eteläpohjalaisen hengen mukaisesti.

Ensimmäisen vuoden toiminta yllätti kaikkien odotukset. Osakunnan toiminta kiinnosti koko koulua, ja koulun ulkopuolellaan osakunta ei jänyt huomaamatta. Tähän vaikutti oletettavasti paljon se, että osakunnalla oli koulun muista kerhoista poiketen ikioima auto – Mosse. Mossen tarina on legenda – syystäkin. Auto toimi osakunnan juhtana ainakin 5 vuotta, ja sen kunnostamiseen ja ehostamiseen käytettiin lukuisia miestövuosia verestä ja kyynelistä puhumattakaan. Katsastukseen mentiin kerran mm. Gum-Gum-merkkisen pakoputkenpaikkausaineen turvin. Katsastusmiehen julma vaatimus oli kuitenkin, että Mosse kaipaisi hieman laittoa, esim. tuulilasi olisi vaihdettava ”vähemmän rikkinäiseen”. Onneksi osakunnan riveistä löytyi jo tuolloin käsistään käteviä henkilöitä, joten Mosse saatiin kerta kerran jälkeen herra katsastusmiehenkin mielestä riittävään kuntoon. Liekö asiaan vaikuttanut eräällä kerralla katsastuspäivä, jouluaaton aatto.

Mosse-tarina 1-vuotis juhlajulkaisusta:

”Olet varmaankin jo nähty tässä kuluneen talven aikana todella tyylillikään, Jussipaitavärein varustetun auton liikkuvan Hervannassa tai sen lähimaastossa. Kyseinen auto, jota myös Osakunta-Mosseksei kustuttaan, on Tampereen Teekkarien Eteläpohjalaisen Osakunnan edustus-, kuljetus-, jakelu-, henkilökuljetus-, tms. pirssi.

Ajatus auton hankkimisesta ei ollut mikään ökkinäinen päähängisto, vaan pitkällisen harkinnan (?) tulos, sillä jokainenhan tietää omasta kokemuksesta, millaista on esim. täysinäisen 24 yksikön kuljetuslaatikon kujettaminen ruuhkabussissa kaupungista Dervangaan. Auto siis päättiin hankkia tosi tarpeeseen. Seuraavaksi tuli kysymys hankkeen rahoituksesta, sillä eihän juuri perustetulla TTEPO:lta tietenkään ollut raha. Homma järjestyi siten, että kymmenen innokasta osakuntalaista säästi ruoka- yms. rahoistaan tarvittavan summan ja auto saatiin hankittua.

Alun perin oli tarkoitus hankkia nimenomaan joko Volga tai Mosse, mutta koska kyseisiä merkkejä ei ollut sopivasti saatavilla, jouduimme tytytymään Lada-merkkiseen laatuautoon. Auton aikuperäinen väri ei ollut lainkaan osakuntalaisten mieleen ja niinpä päättimme pukea myös Mossen Jussipaitaan. Maalaus annettiin asiantuntijan hoidettavaksi (toim.huom: asiantuntijalla tark. henkilöö, joka sattui omistamaan maaliruiskun). Varsinaisen maalaus onnistui olosuhteisiin nähdessä todella hyvin, sillä ainot vastoinkäymiset olivat katolle tippuneet kävyt ja illalla yllättänyt pieni pakkamenetelma. Tämä ensimmäinen maalauskerta jouduttiin siis suorittamaan ns. kenttäolosuhteissa. Toinen, vaativampi vaihe, jolloin maalattiin mm. salmiakit ja muut tarkkuutta vaativat raidat suoritettiin maaseudun rauhassa eteläpohjanmaalla yksityisessä panimossa.

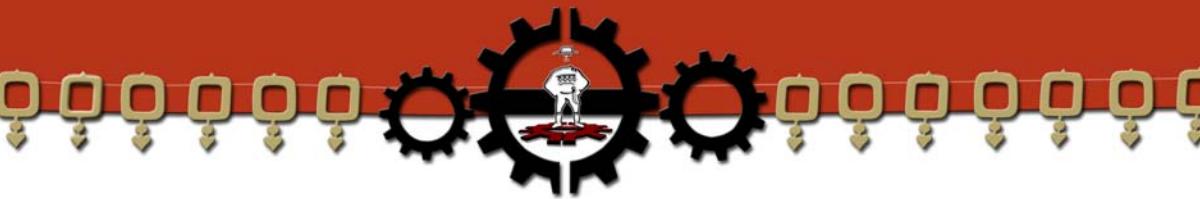
Mosse osoittautui todella tarpeelliseksi, sillä tuskinpa tulisimme enää toimeen ilman sitä. Se on ollut kätevä apuväline vaikkapa pienissä muutoissa tms. kuljetuksissa. Se on myös taloudellinen, sillä kertaakaan se ei ole kuluttanut kahtakymmentäkään litraa sadalla kilometrillä, öljystä puhumattakaan...

Talviautona Mosse on todella ollut positiivinen yllätys, sillä yleensä se on suostunut käynnistymään ilman ulkopuolista apua ja mikä parhainta, se on lämmintä. Ottaen huomioon, että auto on nähty parhaat päivän-sä jo reilut kymmenenkunta vuotta sitten, voimme olla hyvin tytyväisiä sen nykykuntoon. Kerrottakoon vielä, että viime joulukuussa oli Mosse tiettävästi parhaimmillaan: huippuunsa viritetynä se läpäisi katsastusviranomaisen tunnetusti tarkan kontrollin! Siispä nyt vaan kaikki joukolla Mosseillemaan....

- Veli-Matti Kohtamäki, vuosijulkaisu -83

Osakuntalaiset erottuvat alusta asti arkena ja pyhäänä tavallisesta teekkarista Jussi-paidoillaan, puukoillaan ja helavöillään, joten uusi kerho ei koululla jänyt huomaamatonta.

Jo ensimmäisen vuoden aikana osakunta osallistui aktiivisesti erilaisille matkoille. Pelkistä huvimatkoina ei kuitenkaan aina ollut kyse, vaan kohtena oli milloin teknikaan messu Jyväskylässä tai Helsingissä, tai toisaalta suuntana urheilujuhlan humu Akateemisessa Wartissa ja Pedellin paossa. Akateemisessa Wartissa osakunnan joukkue uurasti itsensä sijalle 52, joten parantamisen varaa seuraaviin koitoksiin jäi. Silloinen puheenjohtaja totesikin: "Tavittaisiin jonkinlainen urheilujohtajan virka, jonka toimenkuvaan kuuluisi saada juntit liikkeelle." Ehkä juuri tämän takia osakunnan hallituksessa komeilee edelleenkin Liikunta- ja HUVIvastaavan pesti. Nykyään hän urheilutapahtumiin lähdettäessä tavoitteena ei ole pelkkä voitto, vaan vastustajan totaalinen nöyryyttäminen.

TTEPO:n vuoden 1982 hallitus:

Juha Lehtineva pj

Tuomo Soini vpj

Juhani Viiala sihteeri

Arto Lehtinen taloudenhoitaja

Pekka Pitkämö isäntä

Veli-Matti Kohtamäki

Jukka Öysti

1983

Ennen vuoden loppumista osakuntaan saapui kiitoskortti Tasavallan Presidentti Mauno Koivistolta, jota TTEPO oli onnitellut syntymäpäivien johdosta.

Vuonna 1983 osakunnalle nimettiin inspehtoori. (Toim.huom: Inspehtoori on tekniilisen yliopiston professori tai apulaisprofessori, joka tukee ja avustaa osakuntaa ja lisäksi edustaa tekniillistä yliopistoa osakunnan piirissä.) Tähän tehtävään nimettiin silloinen Tampereen teknillisen korkeakoulun rehtori, Tkt, Osmo Hassi. Rehtori vihittiin inspehtoorin virkaan kiinnittämällä hänelle kauhavalainen helavöineen vyötärölle osakunnan 1-vuotisgalajuhlassa Kunnallisklubilla.

Olin osakunnan sihteerinä vuosina -83 - 84 ja tuolta ajalta muistan seuraavaa. Olimme yhteydessä Osmo Hassiin, joka oli silloin TTKK:n rehtori, ja hän lupautui osakunnan inspehtoriksi. Inspehtori on osakunnan virkailija, jonka tulee olla yliopiston virkaan nimetty professori. Inspehtorin tehtäväն on tukea ja valvoa osakunnan toimintaa ym.. Ehkä hänenkin avustuksella saimme osakunnalle oman kerhotilan 1983. Osmo Hassi oli vieraana kerhotilojen avajaisissa. Jotta saimme houkuteltua uusia jäseniä ja kävijöitä kerhotiloihin saimme ajatuksen saada kerhotiloihin paikallislehtiä. Ilkka, Vaasa, Jalasjärvi ja Peräseinäjoki kunnallissomat jne. Itsekin soittelin useampaan lehteen ja vastaanotto oli hyvin positiivista. Kaikki lehdet suostuivat lähetämään ilmaiseksi vuosikertansa osakunnalle.

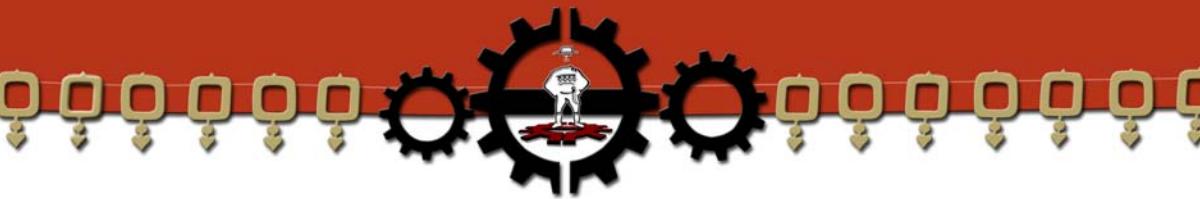
- Juha Tala

Osakunta on monelle käsitteenä myös fyysinen tila. Nykyäikana Apinan valomerkin jälkeen niin usein viljellyt sanonnat "mennään osakuntaan" tai "osakuntajatkot" viittaavat siis konkreettiseen paikkaan - kerhohuoneeseen. Vuoden -83 syksyllä TTEPO sai ensimmäisen kerhohuoneen, joka tuolloin kulki nimellä toimisto. Väliittömästi tilaan hankittiin kahvinkeitin, jääräappi, sohvatalo ja mattoja. Hankinnat suoritettiin edullisesti kirpputorilta. Toimistoon tilattiin myös lehtiä maakunnasta, joten yhteys kotiseudullekin säilyi. Kahvin lisäksi oli saatavilla erilaisia virkistysmuomia ja sohvilla oli rentouttavaa makailla rasittavien luentojen välillä. Toimistolla tapasi tuolloin päävittäin kuulemma miellyttävä, kultivoitunutta seuraa (Toim.Huom: "kultivoitunut = sivistynyt, hienostunut, oppinut, koulutettu, kulturelli").

Osakunnan logoaksi valittiin puukkojunkkariaihe ja hankin leimasimen jossa on tuo sama aihe. Vierailimme Öystin Jukan (puheenjohtaja -83 - 84) kanssa sekä Helsingin pohjalaisen että Turun pohjalaisen osakunnan vieraana. Osakunnan hymniki valittiin "Kirjeen Sulle Kirijoootan" ja muistan kun lauloinme sen ollessamme turkulaisen vuosijuhlilla. Järjestin myös matkan Tallinnaan. Matkan slogan oli Epo Eesti. Tuohon aikaan Juice lauloi Eesti, Eesti sinne kaipaan niin perkeleesti. Matkalla sattui mm. niin että yksi osakuntalainen oli myynyt ainoot kenkänsä, kun oli hiukan tuiskeessa kävellyt yöllä Viru hotellille päin. No hänen järjestettiin varakengät. (Toim.Huom: Historia toistaa itseään...)

- Juha Tala

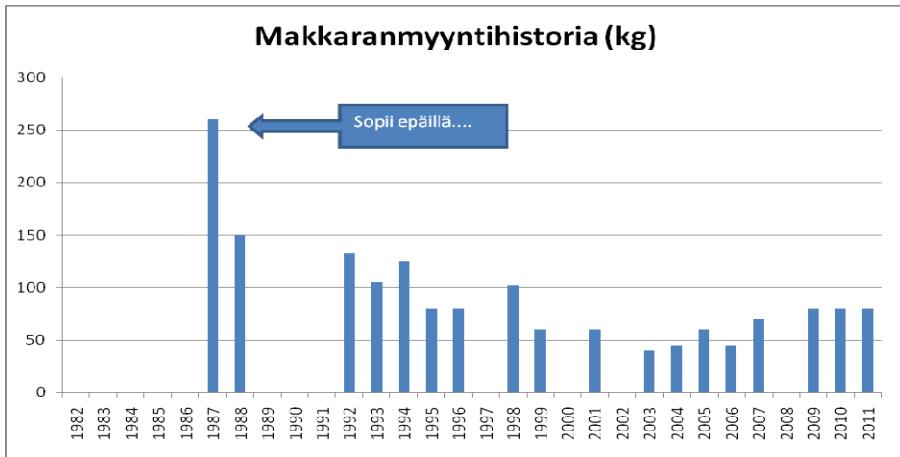
Nykytoiminnassakin vahvasti elävät leffaillat saivat ensi-iltaansa vuonna 1983 helmikuussa. Ensimmäinen leffailta järjestettiin muistorikkaan Pietarin matkan jälkitunnelmissa:

TTEPO:n varhaisvuosina touhuttiin elokuvanäytösten kanssa melko paljon, osittain johtuen siitä että Suomen suurimman elokuvakerho Nykyajan aktiiveja oli TTEPOlaiset Tala ja Teerimäki. Salissa 1704 esitettiin oikealla elokuvaprojektorilla ainakin "Härmöstä poikia kymmenen", ruotsinkielinen nimi oli parempi "Österbottniskt blod".

- Jari Teerimäki

Leffailtaperinne sai jatkoa jo huhtikuussa, kun järjestettiin halpa elokuvanäytös Nordiassa elokuvasta "YOL". Leffaillat osoittautuivat kysytyksi palvelumuodoksi, joten perinnettä on pidetty yllä näihin päiviin saakka. Leffailtoihin on sittemmin löytänyt tiensä (ainakin hetkellisesti) myös kuningas Alkoholi, jonka aiheuttamista kombelluksista voi lukea lisää tämän julkaisun myöhemmiltä sivuilta (ks. kumivene-episodi). Vuonna -83 järjestettiin kaikkiaan kolme elokuvailtaa, joita järjesteli asiantuntiumuksella elokuvamoguli Juha Tala. Tämän lisäksi osakunta pyöritti Suomen Elokuva-arkiston näytöksiä Hervannassa sunnuntaina.

Nykyään jo legendaarisia piirteitä saavuttaneesta Wapun makkaramyynnistäkin nähtiin jo toisena toimintavuotena maistiaisia. TTEPO järjesti "Wapunvastaanottajaiset" poliisien majalla, jonka jälkeen juhlista jääneet makkarat myytiin "itsetuhohintaan" tuolloin suurta osaa osakuntalaisistakin majoittaneen Mikontalon asukkaille. Wappuna huomiota herätti myös osakuntalaisten osallistuminen Wappukulkueeseen, jolloin pohjalaiset suorittivat näyttävän esiintymisen marssimalla Osakunta-Mossen perässä halot olalla ja laulaten rannanjärveä.

Kuva 1. Makkaranmyyntihistoriaa vuosien varrelta. Tilasto on puutteellinen.

Kesätapaamiset saivat myös alkunsa vuonna 1983, jolloin osakuntalaiset kokoontuivat viettämään heinäkuista päävää/iltaa Lappajärvelle.

Jos joku idea on hyvä, sen voi keksiä kahteenkin kertaan. Vuonna -83 osakuntalaiset keksivät syksyn luentojen alkamisen aiheuttaman debiksen vastineeksi lähteä eräretkelle. Reissun tarkoitus oli irtautua sivilisaatiosta hetkeksi, missä ilmeisesti onnistuttiinkin hyvin. Toistamiseen ajatus eräretkestä heräsi (krapulassa, hieman yllättäen) muutaman osakuntalaisen palaillessa kesätapaamisesta vuonna 2007 Kalajärveltä.

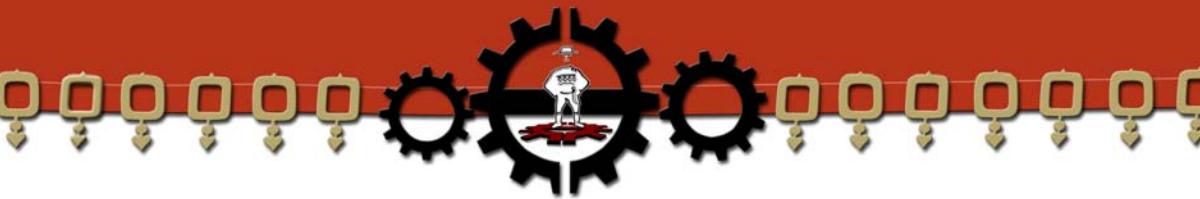
Metsässä öyksykissä

TTEPO:n legendaarinen metsäretki oli 22. syyskuuta jossain. Paikkahan sinäsä oli tai ei olekaan tärkeä (mitä ainakin itselleni jäi epäselväksi, siis paikka), vaan hyvä porukka, jolle hauskanpito on tavanomaista. Ai-nakaan epolaiset eivät näytä hauskanpitoon tarvitsevan muuta kuin puolijoukkueltan, haalarit, ja tietenkin hieman janajuomaa, siis kahvia Costa riittää paketissa.

Tällä retkellä oli lisäksi luonnonkaunis järvi lähistöllä, jonka veteen iltakahvit keitettiin. Vältyttiin siis ns. pääsiäisilmöltä, jolloin kak, öö, kaikki syödään ja juodaan kahteen kertaan. Monta "vahvaa" kahvia syntyikin lähes loppumattomina riittoisasta lähdevedestä, jos vaikka sitten ilman kahvinmuruakaan, mutta oihan siellä jääkäliä...

Meille keitti pj oikein tuliset kahvit ja olivathan pullatkin säilyneet vihertymättä selkäreppussa vuorokausien vaelluksen jälkeen (huom. toimittajan vertauskuvallinen ilmaus ajan kulusta). Kahviveden loiskahdellessa pannussa heräsi epäilys, olsiko pari kurnuttaja sittenkin päässyt ujuttamaan itsensä tarkan vartioinninkin alaisena pj:n viären litran pannuun. Oli miten oli, kahvi oli ainakin hyvin sekotettua.

Kahvin nautiskelun jälkeen kaikki olivatkin jo innokkaita lauleskelemaan, eikä teekkarihymniäkään unohdettu Isoonantin viimeistelyä Kauhavan nimismiehen. Illalla alkanut sade (huomasimme, että oli alkanut sataa) paljasti teltan hienot ominaisuudet. Varsinkin teltan hienous tuli esin telttakangasta lähemmin tutkissa. Allekirjoittanut kiinnitti ratkaisevaa huomiota makuupaikan valintaan, mikä kannattikin. Sinne ainoastaan tippui vettä, mutta ei suoranaisesti virrannut. Kuiviaakin paikkoja telttassa kovan etsimisen jälkeen löy-

tyi, kuka sitten nukkuikin poltopuiden, sahan tai peräti kirveen päällä makoisat unet. Heti aamulla osa joukkueesta joutui heräämään virkeänä ja levänneen lähteäkseen takaisin urbaaniin stressiin.

Muistikatkoksien pohjalta papereille runoili

- Isäntä puukkovaarastolta, Erkki Hautaniemi, vuosijulkaisu -84

Leningradin reissu järjestettiin 1-vuotis juhlaviikolla. Viikko huipentui vuosijuhlaalaan, joka järjestettiin Kunnallisyliopiston tiloissa 18.2.1983. Neuvostoliittoon matkattiin seuraavasti:

10-13.2.1983 välinen pitkä ja pimeä yö oli ilmeisen otollinen hetki TTEPO:n Leningradin reissulle. Mukana oli huikaisevat 49 henkeä ja matkustusmukavuudesta vastasi Länsi-Linjan turistibussi. Matkanjohtajina toimivat J. Teerimäki ja J. Lehtineva. Tullissa oli totta kai probleemaa, kun selvityskaavakkeet olivat hukassa, mutta kaavakkeiden löydyttävällä tullista päästiin nopeasti läpi. Kokeneet Leningradin kävijät neuvoivat solmimaan vaatteet vyöllö selkään asiaissa maksullisten palvelujen luona. Matkanjohtajat joutuivat erimielisyyskseen yhteiskunnan pohjasakkaan kuuluvien petkuttajatrocaren kanssa, minkä seurauksena matka miliisiasemalle. Miliisien kynsistä vapauduttuaan matkanjohtajat nauttivat shamanja ja seurasivat tilttia. Osa joukosta Eremitasiin, ilti Nevassa, tiltti. Kortti äidille. Paikallinen "Totuus"-julkaisu matkalaukkuun päälliimmäiseksi, tullimieheltä hymyä, kassi kiinni, ikoni Suomeen. Paluumatkalla oli niin ikään 49 henkeä. Bussikuskille Jussipaita. Parin viikon kuluttua vatsassa pyöri Giardia-pöö – länkärisä käyntiä. Seuraavat kaksi viikkoa asustelua vessassa. Seuraavana vuonna Tallinnaan ja sitten Moskovaan.

- Mukailtu versio Jari Teerimäen tekstistä, vuosijulkaisu -84

1984 – 1985

Jo vuonna -83 osakunnalle hankittiin omia myyntiartikkeleita. Oli tarjolla osakunnan logo-painatuksella varustettuja puukkoja, postikortteja ja t-paitoja. 1984 valikoimaan tuli uutuutena myös Jussi-kuvioinen pipo.

Mosse hankittiin jo vuonna -82 ja, ikävä kyllä, siitä jouduttiin luopumaan ensimmäisen kerran jo vuonna -84. Mosse-atea elää kuitenkin edelleen ja ymmärrys sen tärkeydestä on pysynyt tiedossa myös nykyisille polville. Mossen viimeisiä hetkiä kuvataan traagisiksi sen suoriuduttua urheasti peräti kolmesta perättäisestä vuodesta osakunnan uskollisena kuormajuhtana. Seuraava on mukailtu poiminto vuoden -84 vuosijulkaisusta:

Mossen nousu ja tuho

Noin vuosi sitten Mosse oli huippuunsa viritetty. Mosse siis näki viimeisen keväänä kirkkain silmin. Kesän koittaessa osakas Lehtinen lupasi huolehtia Mossesta kesän aikana vähintään yhtä hyvin kuin itsestäänkin, ja niin Mosse kiitti kohti Kurikkaa. Huhu kertoo, ettei matkavauhti tuolloin ollut päättähuimaava (kolmisen tuntia Kurikkaan), mutta heilteinen söö lienee näännyttänyt Mossen niin, ettei paremmasta suorituksesta ollut toivoakaan. EPO:n kesätapaamisen aikana Mosse oli melko väsynyt, vaikka jaksoikin erinomaisesti raahata täyden lastin aika ajoin vähemmän ja sitten enemmän juopuneita osakuntalaisia tapahtumaplaatasiita eri tutustumiskohteisiin. Kesällä Mosse sai myös tutustua perinpohjin TVL:n korjaushalleihin saaden niissä hoitoa mitä moninaisimpiai vammoihinsa.

Niinpä Mosse oli valmiina kaikkien aikojen suoritukseensa, Kurikka-Tampere-Kurikka-Tampere-Turku-Tukholma-Göteborg-Tukholma-Turku-Tampere -matkaan. Öllyisen savuverhon saattelemana Mosse teki sen.

Koko syksy sujuikin sitten suuremmitta kombelluksitta, lukuun ottamatta syyskuista räjähdystä. Syyskuun 20. päivänä n. 18:30 Mosse oli erään osakkaan ja rouvan toimesta paikotteltu Kyttälänkadulle. Kun lähdön aika koitti, ilmeni Mossen käynnistämisessä huomattavia vaikeuksia ja lopulta, riittävän katsojamäärän saavuttua paikalle kello 19:20, Mosse katsoi hyväksi päästää ilmoille tykinlaukausta muistuttavan pamauk-

sen. Tämän lisäksi Mosse tietenkin tapansa mukaan verhosi itsensä tuohon salaperäiseen sinertävään savuverhoon, joka tällä kertaa oli ehkä loistikkaampi kuin koskaan. Paikalle saapunutta yleisöä näytös huvitti suuresti.

Kohtalon sanelemia olivat kylmä sää ja vetoavun viipyminen. Lähin lämmittelypaikka oli viereinen kulutasepänliike ja odottelun seuraukset olivatkin pian kaikkien nähtävissä. Lopulta Mosse sai hirauvan koti-Hervantaan ja parin päivän rauhallisen levon jälkeen se jo suostuikin käynnistymään ja jatkamaan voitto-kulkuaan kansan sydämiin.

Vuosittaisen katsastustoimituksen lähestyessä joulukuussa Mosse sitten joutuikin sillle jo tutuksi käyneeseen Mosse-polttimoon ja korventui korjauskelvottomaksi. Mosse oli syvällä osakkaiden ja muiden asianosaisten ja tieteenkin viranomaisten sieluissa. Viranomaisten huolta Mossen kohtalosta kuvastaa äskettäinen voudin osaottava lähestyminen. Hän huolehti, että Mossen maksusuoritukset aiemmilta ajolta tulevat kunniali-
sesti perikunnan varoista suoritetuksi.

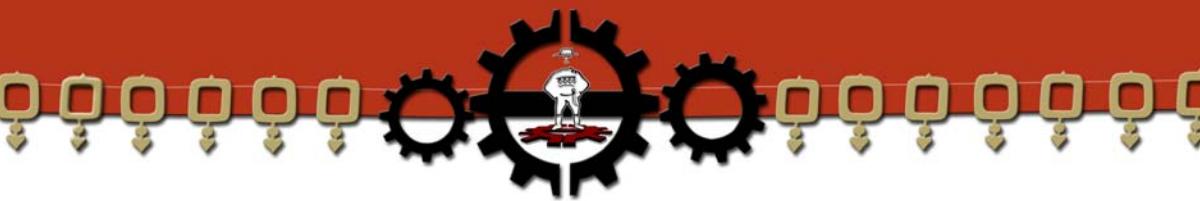

Osakunta-Mosse II:n syntymä

Vuodenvaihteenviikon aikana entisen Mossen tuhouduttua kärsittiin suuresta kuljetusvälipulasta. Vasta tammi-kuun -85 loppupuolella pari toimielasta Mosse-fania onnistuivat tavoittamaan Pispalan takamailta sopivan trokarin, joka omisti Mosse-aihion. Aihion kunto tarkastettiin, käyttiin kauppaneuvottelut ja niin uuden Osakunta-Mossen tulevaisuus alki varmistua. Kauppa siis syntyi ja se siunattiin myöhemmin osakkaiden neu-vonpidossa.

Kymmenen vuoden iän paremmalla puolella oleva Mosse-aihio vapautti meidät, koko Mosse-osuuskunnan, uskoja jäätyvästä epätietoisuuden tilasta. Kuljetusvälipula ei onneksi siis ollut muodostuva krooniseksi.

- Risto Pihlaja, vuosijulkaisu 1985

Mosse I:n jättämän aukon siis paikkasi uusi, ei niin tuliterä, Mosse II. Mosse II ei ollutkaan mikä tahansa Mosse, vaan deluxe-malli, sisältääneen mm. radion. Vuoden -86 vuosijulkaisussa kysyistä menopeliä kaupataan vuokralle kohtuuuhinnoin (1 mk/km tai 1,2 mk/km ei-jäseniltä), jos vaikka halusit tehdä vaikutuksen potentiaaliseen tyttöystäväesi tai kokeaa muuten vain autoilun huumaa.

Vuoden -83 Leningradin reissu sai jatkoa, kun TTEPO järjesti vastaan matkan yhteistyössä Muikun ja Chateaun kanssa exculn itänaapuriin. Matkan tarkoitus oli ylläpitää ja kehittää Neuvostotasavallan ja osakunnan suhteita. Maiden välinen kauppa ja kulttuuritietouden vaihtaminen oli myös keskeisellä sijalla matkaohjelmassa.

Vuoden -86 vuosijulkaisusta poimittua:

Auto ajaa jyrkkää 8 %:n nousua. 2-kaistainen tie alkaa kaartaa oikealla 300 m:n vaakasäteellä ja samalla nousu hidastuu 100 m:n pystysäteellä. Liukkaan kelin takia auto jatkaa suoraan ja syöksyy vasemman kaisstan yli alas rotkoon. Nopeus on vasemman etupyrön ylittäessä tien reunaviivan 100 km/h. Auton ilmanvastuskertoimet ovat normaaliasennossa 0,35, katollaan 0,55 ja kyljellään 0,50. Ylitettyään reunaviivan ottaa auto kaksi vaaka- ja yhden pystykierroksen sekunnissa. Monenko asteen vaakakulmassa on auton kardaani tien keskivaivan nähdien tien kaartuessa vaakasuoraksi? Kaistojen leveys on 3 metriä ja näkyvyys hyvä. Auton massa on 800 kg. Kitkaa ja hitausvoimia ei tarvitse ottaa huomioon.

1986 – 1989

Osakunnan kerhohuoneelta löytää nykyäänkin jos jonkinlaista myyntiartikkelia. Päivittäistavarapuolta ylläpitävät osakunnan isäntä ja emäntä. Myös erilaisia kulutushyödykkeitä on löytynyt valikoimasta jo pidemmän aikaa. Esimerkinä vuoden -86 hinnasto:

- *Osakuntapuukko, jossa on järjestysnumero, hinta vaivaiset 75 FIM (Iisakk Järvenpää Oy:n valmistama).*
- *T-paita tekstillä "Nauti Cosken-Corva", hinta ainoastaan 25 FIM.*
- *Aito Osakuntapipo, suomalaista laatuötä, hinta vain 30 FIM.*
- *Erilaisia osakunta-aiheisia postikortteja, hinta 50 p/kpl.*

- Vuosijulkaisu -86

Nauti Cosken-Corva -t-paitoja löytyi myynnistä 80-luvulla, ja ne korvattiin myöhemmin nykyisellä Jussi-kuvioillisella mallilla.

Vuosi 1989 alkoi TTEPO:lle voitokkaasti, sillä osakunnan joukkue voitti opiskelijoiden ja henkilökunnan yhteisen hiihtokilpailun. Edellisenä vuonna sijoitus oli kolmas. TTEPO:n joukkue osallistui myös koulun sisäiseen sählysarjaan mottonaan: "Tärkeintä ei ole voitto, vaan osanotto". Samana vuonna osakunnan kerhohuone muutti Konetalosta takaisin Sähkötaloon. Vuoden -88 dokumentoinnista löytyy sivu, jossa on päättetty muuttaa osakunnan jäsenmaksu lukuvuosittaiseksi. Vuonna -89 osakunnan jäsenmaksu päättettiin muuttaa ainaisjäsenmaksaksi. Tämä päätös nuijittiin ylimääräisissä sääntömuutosta käsittelevässä kokouksissa 5.4.1989 ja 18.4.1989 äänin 7 – 2. Osakunnan tikkakiset saivat tiettävästi alkunsa vuonna -89. Tikkataulu oli päättetty hankkia vuonna -88. Perinnettä jatkettiin pitkälle.

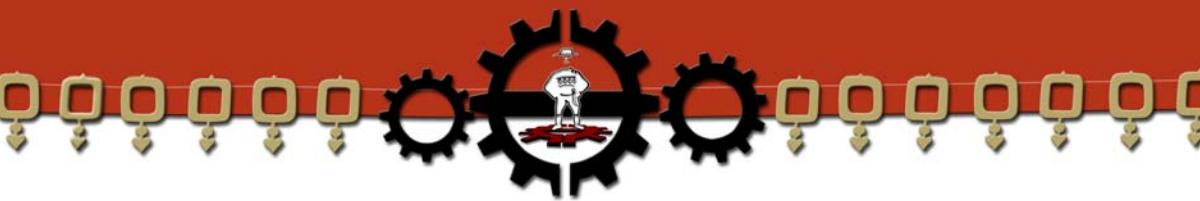
1990 – 1994

Haastattelussa vuoden 1993 TTEPO:n puheenjohtaja Timo Riihimaa. Mitä oikein tapahtui painimatsissa Savolaisosakunnan puheenjohtajan kanssa Teekkarisaunalla?

- ...

Yhdeksänkymmentäluvun alkupuolella maailma kärvisteli lamassa. Moista ei kuitenkaan havaittu TTEPO:n toiminnassa, sillä uutta osakuntasukupolvea ei juuri laman uhka häirinyt. Niinpä heräteltiin henkiin TTEPO:n ulkomaan excursiot. Kevääällä 1990 osakunta suuntasi Lontooseen. Matka alkoi Tampere-Pirkkalan kansainvälistä lentoasemalta josta lentokone kyyditsi matkalaiset saarivaltion pääkaupunkiin. Museoiden ja muiden nähtävyysien lisäksi matkakertomuksessa hämmästellään totta kai paikallista juomakulttuuria, joka kuului tärkeänä osana kenentahansa teekkarin matkailuun. 1991-vuoden vuosijulkaisusta päätellessä pohjalaiset ovat jopa ihmetelleet, kuinka Lontoossa on niin paljon ulkomaalaisia. Vasemmanpuoleinen liikenne aiheuttaa tietienkin hämmennystä maalaissille, mutta kadun ylitys onnistuu kuulemma, kunhan muistaa katsoa molempien suuntiin.

Lontoon reissun jälkeen vuonna -91 otettiin suunta naapurimaa Ruotsiin, PRIPPSin olutpanimolle. Edellisen kerran osakunta oli vieraillut tiluksilla vuonna -85. Ajat olivat ilmeisesti muuttuneet niin, että edelliseltä kerralta muisteltua tunnin juomataukoa ei panimokierrokseen enää kuulunut, ja ruotsinkielinen esittely jätti seurueen suut kuivaksi.

Joulukuun alussa -92 osakunta suuntasi excursiolle (kaksikielisyystä huolimatta) kotimaiseen kohteseen, Vaasaan, jossa vierailtiin ABB:lla. Tätä ennen käytin kuitenkin matkan varrella jokaisen teekkarin, pohjalaisen, valmistuneen.. no kenan tahansa pyhiinvaelluspaikalla Koskenkorvan kylässä, jossa tutustuttiin Alkon tehtaaseen. Samalla kaavalla excultiin muuten myös vuonna 2008.

Äiti, ota videolle!

Näkyi vain salmiakkikuvioinen viiva, kun TTEPO:n joukkueen edustaja pisti Jalaksen tossua toisen eteen Helsingin Etelärannassa. Akateemissa Wartissa juostiin 1990-luvun alkupuolella 10 osuutta, ja herra TTEPO oli juuri taittamassa 7. osuutta pohjalaisella koristepuuseppäperinteentähti raivolla pitkin Laivasillankatua. Fokussa oli paitsi tietenkin mitalihäveet myös yksi tietty liikennemerki, johon 7. ja 8. osuuden juoksijat olivat sopiaan vaihtopaikan. Siinä herra TTEPO ojentaisi seuraavalle pienen Jussi-paitaan puetun viestikapulan.

Jos juhlakirjassa on soveliasta hakea pimeitä kohtia TTEPO:n menneisyydestä, yksi on eittämättä 7. ja 8. osuuden vaihto vuoden 1992 Akateemissa Wartissa. Samalle liikennemerkillä oli nimittäin sopinut vaihtopaikan 800 muutakin joukkueita. Juoksijamme pysähtyi tovaksi ja katseli ympärilleen. Seuraavan osuuden juoksijaa ei näkynyt, joten oli pakko jatkaa matkaa. Mielessä vilahi estejuoksija Tommy Ekblomin kohtalo yleisurheilun MM-kisoissa Helsingissä 10 vuotta aiemmin. Runsaat kuusi kierrosta Ekblom johti, mutta viimeisellä kierroksella kaikki metsien ja savannien miehet ympäri kuumaa maapalloa kiiruhtivat ohi. Nyt ei saisi käydä samoin. Herra TTEPO jatkoi matkaansa äärimmäiseen tappiin virityllä kunnolla, joka oli hanittu Pohjanmaan turvesoilta ja hiilikydraattitomalla Itikan makkaralla. Tavoitteena oli voittaa ainakin kaikki ne joukkueet, joilla oli kottikärryt viestikapulana.

Seuraavalla vaihtopaialla herra TTEPO ei tiennyt, mille liikennemerkillä vaihto oli sovittu, joten oli pakko juosta perään 9. osuus. Samoin kävi viimeisessä vaihdossa, joten herra TTEPO joutui juoksemaan kaikki neljä viimeistä osuutta. Siitä huolimatta hän ehti kiertää ankkuriosuudella kierroksen Senaatintoria. Se oli vain 4 kierrosta vähemmän kuin voittajajoukkueen – Jyväskylän yliopiston liikuntatieteellisen joukkueen – ankkurit Ville Hautal ehti kipittää. Sellaisen suorituksen päälle sopi Bottan sauna kuin smokkipaita ja kravatti Ylä-Ala-Väli-Rinta-Latva-Keski-Rahkoon Ilpolle.

TTEPO oli elänyt aavistuksen kuivia aikoja 1980-luvun puolivälin jälkeen, kun aktiivisten jäsenten määrä tipui diemmissä vuosista. Osakunta sai piristysruiskeen vuosikymmenen vaihteessa, jolloin toimintaan tuli paljon vuosina 1988 ja 1989 opintonsa aloittaneita ja juuri armeijan läpikäyneitä isäntiä sekä lisäksi aikaansaavia emäntiä. Osakuntahuoneessa sähkötalona perällä viriteltiin pöytälätkäkisoja ja treenattiin sitä varten erilaisia kuvioita, kuten Maltsevia: vasemmalla laitahyökkääjällä syötetään laittaa pitkin maalin takaa oikealle laitahyökkääjälle, joka ampuu suoraan maaliin. Taivas varjele! Osakuntahuoneeseen kannatti tulla varoen, sillä Darts-taulu oli asennettu niin, että tikka saattoi kopsahtaa omaan hääränsilmään, jos astui sisään niin kuin Mietaan Jussi Sporttaan. Porukalla käytin myös jääkiekon MM-kisoissa Hakametsän hallissa keväällä 1992. Mukana oli iso lakanava, johon oli kirjoitettu: "Äiti, ota videolle!"

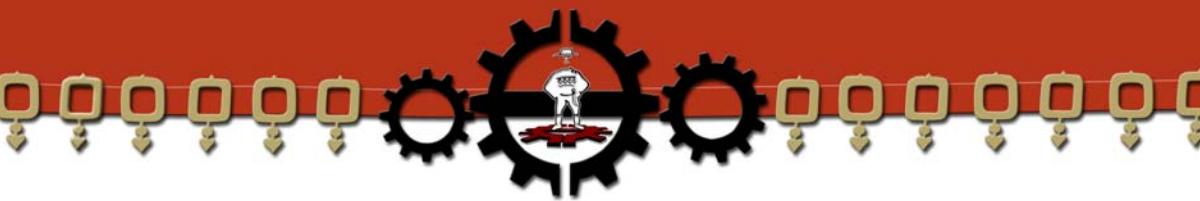
Perinteitä osakunnassa oli pidetty hengissä läpi lihavien ja laihojen vuosien: sauna-iltuja oli järjestetty, urheilutapahtumiin osallistuttu ja Itikan makkaraa myyty Tampereen keskustassa jokaista vappuna. 1990-luvun alussa perinteitä vahvistettiin ja myös uusia avauksia tehtiin. Suhteita luotiin eri kaupunkien yliopistojen pohjalaisiin osakuntiin entistä tiiviimmin, ja omiin sauna-iltoihin saatettiin pyytää eteläpohjalaisia opiskelijoita myös Tampereen yliopistosta. Tosin huomattiin, että saunaillassa on parempi tunnelma, jos tilassa on sauna.

TTEPO:n urheiluvastaava Timo Kangas toimi aktiivisesti ja organisoi osakunnan joukkueen moniin eri tapahtumiin. Mainetta niiettettiin paitsi Akateemisessa Wartissa myös muissa opiskelijoiden urheilutapahtumissa ja TTY:n (tuohon aikaan TTKK) sählysarjassa. Sarjaa varten hankittiin upeat pelipaidatkin. Rinnassa oli komea salmiakkikuvio, ja ympäri paitaa vilisti monenlaisten pohjalaisien firmojen mainoksia. Paita maksoi ilman mainoksia 80 markkaa ja mainosten kanssa 120 markkaa.

- Kalle Vaismaa, TTEPO:n puheenjohtaja vuosina 1991-1993 (muistinko oikein?) (Toim.Huom.: Et muistanut: - 91-92)

Vuoden 1993 vuosijulkaisun kannessa komeilee tutun näköinen pohjalaisukko. Tällä kertaa kyseessä on osakunnan uunituore kangasmerkki, joka lanseerattiin tiettävästi ensimmäisen kerran Tapio Metsälän toimesta vuonna -93. Kangasmerkki, joka on sittemmin säilynyt samantyyisenä, kuva hyvin dynaamista, rohkeaa, rentoa, rehtiä ja uhoavaa osakuntaa. "Polietahan vaikka rattahat suohon, ...kele". Tapiolle myönnettiin luovasta työstään pallkioksi pullo ...Kossua?

Huhtikuun alussa -93 järjestettiin osakuntien sauna-iltta. Koululle oli nimittäin jo 11-vuotiaan TTEPO:n esimerkkiä noudattaa perustettu Savolaisen osakunta. Jännittävästä lähtöasetelmasta huolimatta saunaillassa vuodatettiin veren sijasta vain hipeä, ja ilmeisesti myös hauskaa on osattu pitää korttipelien, koronan ja

pöytälätkän muodossa. Silloiset osakuntien puheenjohtajat olivat huhujen mukaan tuottaneet myös spontaania viihdykettä painiottelun muodossa.

Voittajasta ei ole kirjallisuuudessa virallista mainintaa, joskin huhuja voittajan savolaistausta on liikkunut. Huhut ovat toki huhuja, eikä niitä pidä uskomani.

Vuosina -93 ja -94 makkaranmyynnissä oli aivan järjettömät 130 kiloa käristettä. Myynti kipusi (säästä johtuen tai siitä huolimatta) 100 kiloon ja loput käivärät jäivät osakunnan kesätapaamista varten jemmaan.

Makkaranmyyntiä vähemmän ja enemmän toimivassa myyntikojussa.

1995 – 1999

Vuonna -95 osakunta siirtyi "mikroaikaan". Ruoan lämmittämiseen tarkoitettu kapistus oli toki hankittu jo aikaa sitten, mutta nyt oli kyse siis PC-tietokoneesta. Alla olevasta poiminnosta voi aistia sitä riemua ja juhlala, jonka tuo laite on aiheuttanut TTEPO:n jäsenistölle.

2.5.1995 se vihdoin tapahtui! Osakuntamme siirtyi tietokoneakaan. Come on... Eihän meillä tietenkään sellaisia rahoja ole! Mutta arpaonni suosi meitä Laken poistettujen tietokoneiden arvonnassa! Anomus, eli arpaliupe jätettiin jo noin vuosi sitten silloisen tiedotusvastaavamme toimesta (kaikki kunnia hänen (Toim.Huom.: tiedotusvastaava -93 Ari Aho)). Johtuiko sitten pitkästä ajasta vai mistä, mutta paikalle ilmestyi edustaja vain paristakymmenestä kerhosta, yksi vähemmän kuin mikroja. Tosin lahjoitettavana oli myös 3 päättötä, joten kaikki poistuvat paikalta enemmän tai vähemmän tytyväisiniä. Päättötä oli siis jopa 2 ylimäärästä, jotka avrottiin niitä haljavien kesken. Ja onnihan suosi meitä! Asentajasetä jopa lupasi järjestää yhteyden kerhohuoneelta Lakeen ja Lakessakin asiaan suhtauduttiin myötämielisesti. Ehkä jo syksyllä voit lukea nyysit kerhohuoneella! Mikro on 8086-pohjainen PC CGA-harmaasävytöllö, 20 MB:n kovalevyllä ja kahdella (DD) lerpuuasemalla! Kovalevylle on jo asennettu useita pelejä, eli eikun tutustumaan, kone on täysin vapaassa käytössä.

- Pauli Perälä, tiedotusvastaava -94, vuosijulkaisu -94

Vuosi 1997 oli juhlavuosi. Ei niin suuri kuin tämän julkaisun painohetkellä, mutta silti merkittävä. Viisitoistavuotias TTEPO järjesti luonnonlisesti asiaankuuluvat bileet, ja tapahtumapaikkana toimi tällä kertaa Hotelli Hermica Hervannassa. Tuolloin osallistujia juhissa oli noin 30 henkeä, ja ohjelmaan kuului virallisten osuuksien lisäksi mm. sauna- ja jatkoilla käyttiin Hermitecin Penthousesaunalla Savolaisen osakunnan vuosijuhilla. Suurta hämmennystä pohjalaisille aiheutti TTKY:n vitsikkäästi osakunnalle lahjoittama Savon Wiina -pullo. Jostain syystä kyseinen viinapullo katsoi David Copperfieldmaisesti jonnekin, kuten viinapulloilla on tapania.

Jälleen matkustettiin excursion muodossa kotikonnille Pohjanmaalle, kohteina Lapua Oy ja Alko Oy. Mistä johtaneekaan juurensa osakuntalaisten suuri kiinnostus tuohon Koskenkorvan kylän elämänlähteesseen? Ilmajoen ravintola Koskenkuohu toimi excun viimeisenä virallisena kohteena. Siellä halukkaat pääsivät surttamaan Koskenkorva-valan, joka sisälsi palan Koskenkorvan korppua, kulauksen klimppisoppaa, joka on Ilmajoen perinneruoja, Koskenkorvapastillin ja kaiken huuhteluun lopuksi 4 cl taskulämmittä Koskenkorvaa. Osakunnan isäntä Tommi Talasmäki oli historiallisesti ensimmäinen henkilö, joka valan on suorittanut.

Vuonna -97 päätettiin mm. hallituksen kokouksessa 11.3. muistaa Savolaiselle osakunnalle vuosijuhlahaksi tyhjä kossupullo autonjousen sisällä (kieroa viinaa). Samassa kokouksessa päätettiin antaa käytäväibileissä Kossua nopeimille.

Vaikka META:ssa ei saa tehdä päätöksiä, niin vuoden -97 syyskokouksen pöytäkirjassa META:ssa päätettiin kuitenkin oikein urakalla. Syyskokouspöytäkirjasta poimittua:

11 § Muut esille tulleet asiat

Pumpputerminos on saatu kerhohuoneelle

Ehdotettiin pornoa ja kauppaa

Ehdotettiin oppositiota

Ehdotettiin kokouksen pöytäkirjan manipulointia

Ehdotettiin tietokonevastaavan nimeämistä

Myös muita ehdotuksia sinkoili, mutta sihteeri ei ehtinyt kirjata niitä ylös niin, että niistä olisi myöhemmin selvää saanut.

Ehdotettiin kunniajäsenyyden myöntämistä Erkki Lehtimäelle, perusteena hänen pohjalainen sisunsa olla kirjoilla TTKK:ssa jo 22 vuotta.

Ehdotettiin kunniajäsenyyden antamista Isoon-Taloon Antin ja Rannanjärven perillisille.

Ehdotettiin, että nykyistä tietokonetta laajennettaisiin.

Ehdotukset 1-6 jötettiin käsittelemättä. Päättiin myötää Erkki Lehtimäelle kunniajäsenyyss. Päättiin, että jos Isoon-Taloon Antin tai Rannanjärven perillinen pystyy todistamaan että polveutuu näistä suurmiehistä, niin hallitus varaa oikeuden myöntää kunniajäsenyyden. Tietokoneen laajennuksesta päättiin keskustella myöhemmin.

POP Pankki

Kurikan Osuuspankki

TAMPERE Hämeenkatu 31 / p. 03-410 8100

SIURO Siuronkatu 45 / p. 03-447 4910

www.poppankki.fi

Aidosti lähellä ihmistä

Juvenes®
Opiskelijoiden omistama.

CENTAUREA
— Lighting the way to safe work —

Centaurea Oy
P.O. Box 89
FIN-60101 Seinäjoki
Finland
Tel: +358 6 421 2400
Fax: +358 6 414 0631
Email: info@centaurea.fi

www.centaurea.fi

Jusmara
OY

62130 HELLANMAA, LAPUA

Puh. (06) 433 5400

Fax. (06) 433 5401

HÄRMÄN KYLPPYLÄ

Meillä viihdyt pidempään!

Puh. (06) 483 1600, www.harmankylpyla.fi

Etelä-Pohjanmaan Osuuskauppa
onnittelee 30-vuotiasta osakuntaa!

seepee

TEKNIIKAN AKATEEMISET

Kotimainen työstökonevalmistaja

- > Lastuavat työstökoneet
- > Hiomakoneet
- > Katkaisusahat
- > Robotiikka

www.plantool.fi

PLANTOOL

Meirän kansalaasvelevollisuus
on pitää ittestämmä ja omasta
erikooslaarustamma hualta.

Maaseudun Kone Oy
Junkkari Oy
Juncar Oy
Junkkari Muovi Oy

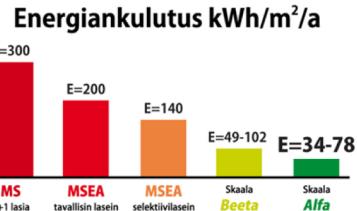
Pirä meirät miäles, kun koti-ikävä Etelä-Pohojammaalle isköö.

POP Pankki
Pohjanmaan Osuuspankki

TOAS

SKAALA
IKKUNAT JA OVET

A

SKAALA ALFA FROSTFREE –
PARAS RATKAISU ENERGIANSÄÄSTÖÖN.

**Skaala – paras ratkaisu
energiansäästöön!**

Kotimaiset ikkunat ja ovet. Tilaa ilmainen ikkunoiden mitoitus- ja suunnittelukäynti kotiisi. Ikkunoiden ja ovien asennus takuutyöön.

Soita 010 8354 700 ja kysy lisää!

www.skaala.com

ALA • TALKKARI

Veljekset Ala-Talkkari Oy

www.matka-saarikoski.fi

*Rääätälöidyt ryhmä-
matkat - tiedolla,
taidolla ja tunteella.*

SAARIKOSKI TRAVELS Yhteistyössä **VIKING LINE**

KOMIA

SEINÄJOEN KAUPUNKISEUTU

Tule Framille, pääset esille!

www.frami.fi

Tiesitkö, että...

...Ruukki toimii Etelä-Pohjanmaalla neljällä paikkakunnalla: Seinäjoella, Kurikassa, Vimpelissä ja Alajärvellä.

...Etelä-Pohjanmaan yksiköissä työllistämme yhteensä yli 1000 eri alojen osaajaa.

...Ruukin teräs näkyy monipuolisesti ihmisten arjessa: tuulivoimaloissa, silloissa, omakotitalojen katoissa, urheilustadioneilla, ostokeskuksissa ja erilaisissa työkoneissa - tai vaikkapa polkupyörissä!

Tarjoamme kesätyö- ja opinnäytetyöpaikkoja eri yksiköissämme. Käy katsomassa tällä hetkellä avoinna olevat tehtävät kotisivultamme:

www.ruukki.fi/tyopaikat

Löydät meidät myös Facebookista, Twitteristä ja YouTubesta!

Rautaruukki kehittää ja toimittaa metalliin perustuvia ratkaisuja, jotka edistävät merkittävällä tavalla asiakkaidemme liiketoimintaa. Ratkaisuja tekevät ruukkilaiset; ni 700 ammattilaista 27 maassa. Laajenna näkökulmaasi meistä osoitteessa www.ruukki.com

RUUKKI

*Mukana toimintaamme tukemassa ja
juhlia järjestämässä myös:*

Autokoulu Ajopari

Lapuan Energia

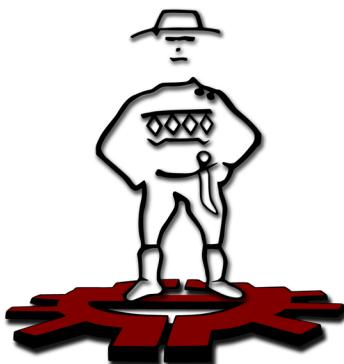
Lähivakuutus

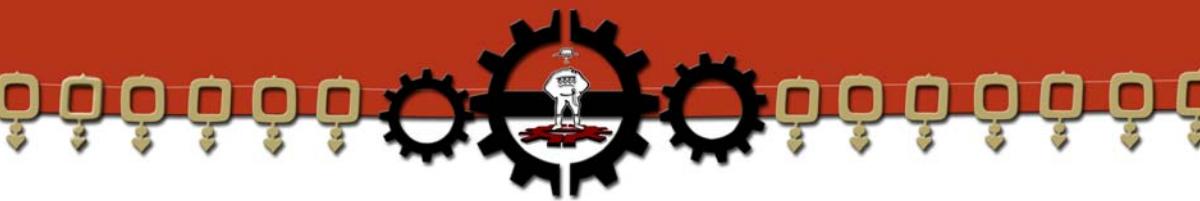
MHW Force

Pellon Group

Tuoretie

Kiitos tuestanne!

2000 – 2004

Vuonna 2002 peräseinäjokelaaset päättävät, että Seinäjoki liitetään Peräseinäjoon.

Millenium-ilmiöstä selvittiin, ja nenät käännettiin kohti uutta vuosituhattaa. 2000-luvulla on niin ikään tapahtunut monenmoista, joten seuraavaan on koottu joitain poimintoja vuosituhannen alkumetreiltä.

Vuonna 2002 osakunnan jäsenmäärä-käppyrä lähti positiiviseen kasvuun, ja joulun mennessä uusia jäseniä oli liittynyt jo 35. Vuosi oli myös juhlavuosi, sillä osakunta oli ehtinyt jo kunnioitettavaan 20 vuoden ikään. Vuosijuhlat järjestettiin tuolloin Hotelli Klingendahlissa, jossa laulu raikasi ja kossukin oli yllättävä kirkasta. Jatkoja juhittiin Hotelli Ilveksen yökerhossa.

Näihin aikoihin osakunta oli jo kunnostautunut Goom-risteilyn kyyditysten järjestämisessä, ja 2002-vuoden kyydit olivat kaikkien massiivisimmat. Kyydityksiä kesti viisi päivää, ja joinakin päivinä lähti jopa kaksi bussia. Historia siis toistaa itseään: Pohjanmaalla osataan kyyditysperinne, oli suuntana sitten Itäraja tai Turun terminaali.

Jos joku on joskus ihmetellyt kerhohuoneella lojuvia (ja kuin tyhjästä ilmestyyviä) ukkelin mallisia pullonavaajia, niin kerrottakoon, että niitä on saatu 200 kpl lahjoituksena eräältä länsirannikolla toimivalta sähköalan suuryritykseltä.

Wappuna osakunta osallistui myös wappu-kulkueeseen. Kulkueita varten valmistettiin hanitoon kangasplakaatti, joka palveli sittemmin liki kymmenen vuotta rekreissiittana milloin missäkin. Singer hurisi ja pojatkin pääsivät ompelemaan. Vaikka Singer irtisanoutui ennen kankaan valmistumista, saatini plakaati kuitenkin edustuskuntaan juuri ennen wappua wapunaattomaan. Kulkue oli jälleen menestys näyttäväydessään ja kuva halkojen kanssa marssivista pohjalaisista lienee syöpynyt kaikkien tamperelaisten mieleen.

2000-luvun alkumetrejä kuvaavat hyvin silloisen fuksin, sittemmin melko sanavalmiin oppositio-kähmyn, jopa hieman koskettavaa avautuminen:

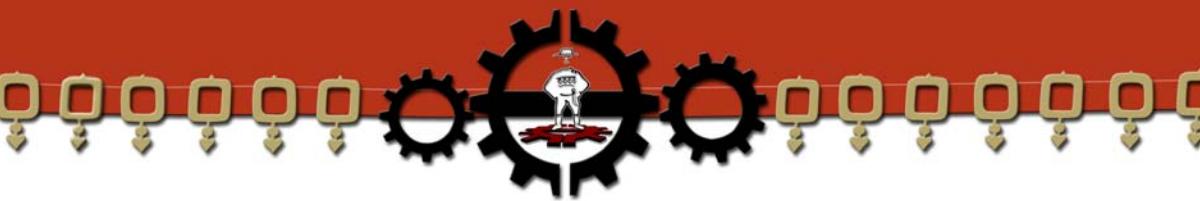
Hyvät lukijat, niin te molemmat, niin uskomattomalta kuin se kuulostaakin, osakunnassa oli elämää myös ennen kuin sisäännotot olivat kasvaneet. Jotkut voivat toki naureskellen todeta, että olivathan ne jo melkoisen kasvaneet siinä vaiheessa, kun allekirjoittaneen taival silloisessa TTKK:ssa alkoi 2002 syksyllä. Opiskelijanumerotkin olivat 6-numeroisia, muttei sentään 2:lla alkaviin menty.. Sähköposti luettiin hienosti Pinellä, mitään web-mailleja ollut.

Kuitenkin samana syksynä hyvin nopeasti löysin itseni 5 e seteli kourassa maksamassa jäsenmaksua ja sen jälkeen reitti sähkötaloon kellarin alko muodostua hyvin tutuksi. Alussa silloisten vanhojen kähmyjen (jotka eivät muuten viimenäkemältä ole nuortuneet..) - juttuja kuunnellessa oli hieman ylöspäin katsova tunne, et-tä "Wau, nuo on lukanut jo ammattiaineita." Sittemmin kyllä nuoren fuksin iloksi paljastui yhdistäväksi tekijäksi vanhempien tieteenharjoittajien kanssa fysiikan töiden keskeneräisyys.. Ei ne ihan lopussa vielä ollukaan..

Elämä kerhohuoneella oli rentoa kahvin juontia päivän lehtiä selaten ja päivän polttavistaasioista keskusteluja ynnä muuta maailman parannusta. Toisinaan siellä kyllä tarkastettiin, oliko kaveri osannut tehdä matikan tms. aineen kotitehtävät oikein omalle ruutupaperille. Myös koiran peluu kuului viikko-ohjelmaan legendaariseksi muodostuneen kahvi-iltapäivän lisäksi.

Pitävien todisteiden puuttuessa syksyn ja wapun väliseltä ajan jaksolta on hyvä siirtyä suoraan fukiwiapun tunnelmiin TTEPOon toiminnan osalta. Siihen aikaan vallinneen kireän geopoliittisen tilanteen, tai sitten vain ihan silloisen puheenjohtajan päähänpiston vuoksi, osakunnan juomatapoja koitettiin eurooppalaistaa. Tätä tarkoitusta varten Mikontalon viinitilalla (Estate de la Mikontalo) valmistettiin erä huippulaudakasta viiniä, jonka jokainen valmisainesosa on käsin valittu Turtolan Citymarketista. Tai ainakin Sauli-Citystä.

Tämän toimen seurauksena osakunnan oma 25 I taskumatti oli läsnä useammassakin wappuun liittyvässä tapahtumassa. Wapun bommareiden aikaan jokainen kerhohuoneelle saapuva sai iloisentäytöksensä tervetuliaismaljan, suuruudeltaan sivistyneet 4 cm. Kuvassa mallisuurutusta tekee henkilö, jonka sanotaan kykenevän keskusteluun lääkärin kanssa äänieristetyn oven läpi. Toiset sanovat hänen olleen paras häviäjä lijoen tällä puolen. Varmasti tiedämme vain, että hänen haalarinsa ovat siniset.

K

Kuitenkin fuksiwapan kruununa voidaan pitää osakunnan kulketta wapputorille. Sen sijaan, että olisin laumaeläimen tavoin kävellyt killan mukana odottamaan vuoroani koskeen dippausta varten, päätin marssia osakunnan wappukulkueessä. En kyllä muista, että olisin sen jälkeen saanut tilaisuutta marssia Hämeenkadua pitkin jussipaita päällä, koivuhalko olalla Isontalon Anttia laulaen. Tästä kulkueesta taisi silloinen puheenjohtaja Kätkä ottaa stressiö, koska laulua jopa harjoiteltiin etukäteen. Tai ainakin sanat jaettiin paperilla kaikille etukäteen. Ja hyvinhän se meni, aivan kuten suunniteltiin, kertaakaan ei osuttu nuottiin mutta oltiin kuitenkin hyvissä taistelusemissa koko ajan.

- Petteri Ormiskangas (tarina jatkuu...)

Kahvi-iltapäiviä järjestettiin tuttuun tapaan tiistaisin. Kerhoihuoneen suojo kuitenkin kasvoi ja koiraa pelattiin maanantaista torstaihin, joskus myös perjantaisin. Kerhoihuone kävi jopa aika ajoin ahtaaksi suuren jäsenmäärän ja suoittujen kahvi-iltapäivien ansiosta, joten uuden ja isomman kerhoihuoneen hankkimisesta alettiin käydä neuvotteluja. Koululta vaan ei tuntunut löytyvä vapaata uutta tilaa alati kasvavalle osakunnalle.

Hyisen koskiuinnin jälkeen onkin hyvä siirtyä suoraan syksyn 2003, koska silloin sai alkunsa hieno perinne, nimittäin joka vuotinen osallistuminen MIK:n syyspäiviseen. Osallistuminen sai alkunsa, kun kerhoihuoneella Mäntylän Jukka harmittelit, että olisi mukava pelata pesäpalloa ja nyt olisi tuollainen sopiva turnaus tarjolla.. No eipä siinä kauaa nokka tuhissut, kun tarvittava määrä vapaaehtoisia oli kasassa ja joukkue valmis koitokseen.

Itse turnauksesta käteen jää lopulta hieman hävettäen vasta kolmas sija, voiton mennessä puoliammatilais-joukkue Pojille. Toki pronssi varmistui kunniaankailla tavalla vastusjan peräentyessä, kun ei uskaltanut kohdata katkeran tappion jälkeen öärimmäiseen iskuun virittätynyttä Höijyä. Huippu-urheiluunhan selittely ei kyllä kuulu, mutta toisaalta onhan kautta aikain suomalaisessa urheiluperinteessä talonmies huolehtinyt urheilijan ruokavalioista, rehellinen pohjoisen mies tullut median eteen kertomaan totuuden, veikkausliigassa korealainen voittaa aina, joten sallittakoon pienimuotoinen selittely tämän kerran. Katkeraan katkerampi tappio YKille, jossa meille kirjaimellisesti juotettiin karvasta kalkkia, tai ainakin vetistä kivituhkaa, johdui puhtaasti sääoloista. YKIn ollessa sisävuorossa alkoi rankkasade, joka muutti pelivälineen sekä valais-

tusolot hyvin tummaksi, jolloin palloa ei nähty kentän pinnassa ennen kuin n. 10 m päässä ja muodostii näin omat haasteensa ulkopeliin. Lisäksi YKI raukkamaisesti löi pallon maahan ja läpi rajoista sääolojen turvin eikä yritynyt joka lyönnillä läpilyöntiä takarajalta, kuten herrasmies sääntöjen mukaan kuului. Ugh, olen puhunut.

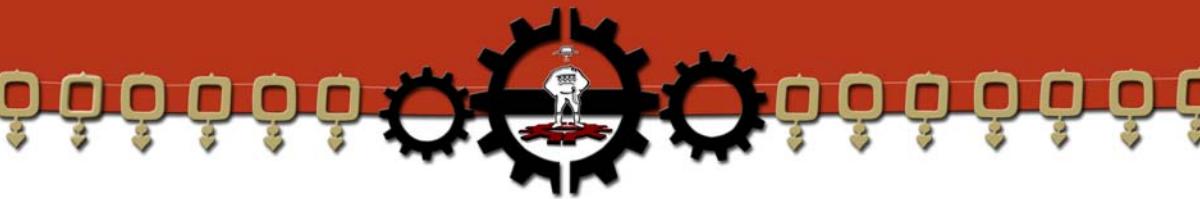
Tämä turnaus oli omalta osaltaan avain asemassa osakunnan urheilutoiminnan virkistämiseen, kuten osallistujapulan takia lakkautettu salibandyvuoro kaivettiin naftaliinista.

Osallistumisia tuli monenlaisiin urheilutapahtumiin, kuten Skillan kaukalopalloturnaukseen, KoneCuppiin, MM-kyykkään, keskiasteeseen.. Öh.. MM-kyykkästä onkin hieno muisto tähän väliin, kun osakunnan naissjoukkue voitti naisten sarjan MM-pehoa vuonna 2004! Miesjoukkueiden, tai ansioiden perusteella ehkä poikajoukkueiden, paistattelu podiumilla jäi uupumaan vain muutaman sata sijaa. Ehkä hyvä niin, muttenhan lappeen Rantalaisten kyykkäämattiilaisten vuolas itku olisi saattanut aiheuttaa tulvia Pohjanmaalla.

Samana vuonna otteluiden välisessä lämmittelytoiminnassa sen sijaan, eli tuttavallisessa taukopainissa osakunnan poikajoukkueet olivat varmasti podiumin arvoisia suoriutujia. Siinä tanner tömisi ja lumi pöläji kun laitettiin jalalla koreasti sen askelmerkin mukaan, jonka vähän hitaampikin kaveri osaa. Koska kyykässä ansiot jäävät myös tulevina vuosina hieman laihanlaiseksi, jonkinlainen ryhmänpäätös oli osallistua kyykkään lämmittely miellessä, mutta keskittyä kuitenkin oleelliseen. Ei poistuta omalta mukavuusalueelta..

Mainittakoon vuoden 2004 kyykän erikoisuutena TTEPOOn silloin järjestämät karttujatkot Kantristarissa.. No, bileet olivat nimensä veroiset eikä niillä varsinaisesti amerikan matkaa tienattu, mutta olipahan jotakin kerrottavaa vuosijulkaisua varten.

Siinäpä hieman välähdyskä elämästä TTEPOOn siivellä vuosien varrelta. Ilokseni olen saanut huomata, että vaikka oma ikäluokka onkin osakunnan toiminnasta jo vetäytynyt, kerho jatkaa aktiivista toimintaa, eikä ole kaikkia perinteitä hylätty. Toki onhan vanha uskollinen osakunnan High End viritin vahvistin LP-soittimella, joka toki loppuvaiheessa oli lähinnä tuota End-luokkaa, korvattu jollakin yuppi Yamahalla, on tullut Nintendoa kerhohuoneelle ja muutenkin kalusto sekä kerhuohuone kasvaneet sille tasolle, jota oli alkuun kanaa vaikea uskoa pienessä ilmastoittiputken täyttämässä kerhohuoneessa. Näin voinkin olla luottavainen siihen, että TTEPO tulee näkemään vielä monet vuosijuhlat. Onnea 30 vuotiaalle TTEPOlle!

ps. Hienoin uuden sukupolven perinne, oli ensimmäinen joka vuotinen nykyiset vs entiset jäsenet pesäpallo-ottelu kesällä 2011 jatkoiineen.. Vieläkun sinne jatkoon tulisi kutsu tulevin vuosina..

- Petteri Ormiskangas, (hallitus-/oppositiokähmy ajoilta, kun sisäänotot olivat vielä kohtuullisia)

2005-2010

Elettiin aikoa, joita tämän julkaisun tekijätkin jo etäisesti muistavat. Mainittakoon muun muassa, että vuonna 2006 osakuntaan nimettiin toimihenkilö lievittämään alati kasvavia tietoteknisiä paineita. Kooraajaksi valittu Otavan Jussi hoitikin tehtävää ansiokaasti lukuisia, ja taas lukuisia vuosia. Tästä hyvänä huomiona, että kirjoitushetkelläkin osakunnan nettisivujen viimeisin päivitys on tehty Otavan toimesta. Siirtykäämme kuitenkin erääseen syksyiseen iltaan vuonna 2005, josta toimitukselle lähetettiin tapahtumien luonteen vuoksi anonymisti (paskat) kirjoitettu raportti: (Toim.Huom.: TTEPO ei kanna rikoslainlista-, tai ylipäänsä mitään vastuuta tapahtuneesta, joka on ollut yksittäisten henkilöiden päähänpisto.)

BEACH PARTY @ MÖRRIMÖYKKY

*The following takes place around 2PM and 4PM around 2003 and 2007 or something...
(Toim.Huom: tapahtui 22.9.2005)*

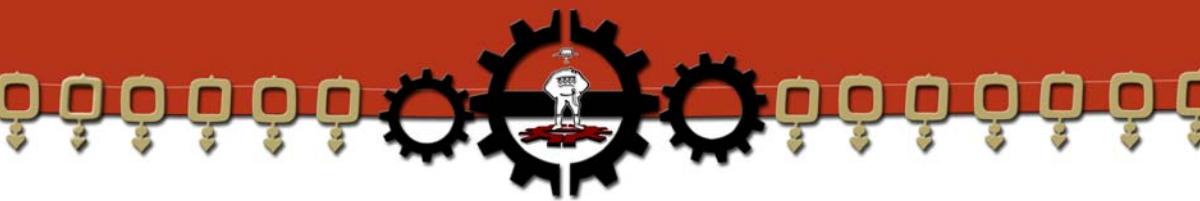
Oli synkkä ja myrskyinen yö... Tampereen teekkarien eteläpohjalaisen osakunnan sakkia oli pilvin pimein enemmän tai vähemmän juopuneena Hervannan maastossa. Saattoi jopa olla ollut osakunnan saunailla, ellei jopa fukisauna... Jossain vaiheessa iltaa neljä sankaria eksyi teekkarisauna Mörrimöykyn saunaomaan ja juomaan alkoholia. Kyseessä saattoi (ei mitään muistikuvia) olla ns. hawaiibileet, beachpartyt tms... ehkä. No, kuitenkin, kekkereissä saunahti ja nautittiin hienojen ihmisten (lue: teekkareiden) seurasta, juotiin paljon ja lopulta meinattiin tympääntyä saunaalauluihin.

Jotain vipinää ja jännitystä tämä quattro kaipasi iltaansa, ja kyllähän sitä lopulta saatiin. Porukan vanhin, ja selvästi kovin jätikä, sai loistoiden ulkona mahaavasta rekvisiitta-kumiveneestä. - "Hei jätikä, eikö olisi kumivene aika kova viedä kämpille?" - "Olis joo!" haha. Ja siitä se idea sitten lähti.

Homman juoni oli se, että vanhus esitti olevansa sammumassa kumiveneeseen. Nämä ollen vanhus asetti itsensä makulle kumiveneen pohjalle ja makasi liikkumattomana noin 10 minuuttia. Kenenkään huomaamatta, vanhus avasi venttiilin ja antoi ilman hiljalleen poistua kumiveneestä. Kun vene alkoi olla tyhjillään, odotti vanhus merkkiä passimieheltä siitä, että kukaan ei näe... Merkin saatuaan vanhus otti jalat alle, kumiveneen kainaloon ja alkoi painaa kohti metsää. Metsään päästyään vanhus huomasi että havuset sun muut pistelöi aika lujaa kylmiin jalkapohjiin...

Metsän suoissa ollessaan vanhus sekä passimies luulivat olevansa turvassa, mutta mitä vielä. Taskulampumiehet olivatkin lähteneet seuraamaan... Seurasivat hurja takaa-ajo, johon taskulampumiehet eivät ilmeisesti kuitenkaan jaksaneet ryhtyä. Saunan suunnalta huikittiin joitain, mutta vastausta ei kuulunut. Pelkkä

hiljainen kumiveneen pihinä. Lopulta, taskulamppumiehet luovuttivat, eivätkä ilmeisesti löytäneet tarinamme sankareita. Kun kumiveneenkin pihinä oli loppunut, metsästä kuului naurun ja helpotuksen kihinä.

Pelkkä kumivenehän ei tarinan quattrolle riittänyt. Lähes yhtä houkutteleva aarre löytyi yhtä lähetä (ja oli yhtä tarpeeton...). Saunan terassille oli viritettynä jonkin sortin OLVI lippusiima, joka heilui kivasti illan pienessä tuulen vireessä. Lippusiima oli hieman ripustaa osakunnan, tai kenen vain oman asunnon keittiöön, vessaan, saunaan, tms... Siitä lähtikin idea, että sekä täytyy ottaa mukaan. Lippusiima oli tarinan helpoin näkki, eli ei siitä enempää... Naps ja mukaan...

Kolmas, ja sitäkin mielenkiintoisempi haaste oli iso seinämainos (n. 2X4m) joka roikkui saunan eräällä ulkoseinustalla. Mitään hajua ei ole mitä mainoksessa luki, mutta pakko se oli saada alas sieltä! Kaksi semistä naamioitunutta vanhusta puki yllenne mustat huppupaidat, ja kapusivat hissukseen, liki äännettömästi, tikkaita pitkin teekkarisaunan katolle. Katolla vanhukset siirtyivät seinämainoksen kohdalle ja odottivat passimiehen merkkiä. Passimies tarkkaili tilannetta ja epäili jo hetken etttä tilanne oli kompromisoitumassa, mutta ei, kukaan ei ollut huomannut tähän asti mitään.

Kun passimies antoi huppumiehille merkin, olivat teräaseet valmiina viiltämään narut poikki hämmästyttävän synkronoidusti. Seinävaate valahti yhtäkkiä maahan ja huppumiehet ryntäsivät katolta takaisin tikkaille. Homma oli hoidettu onnistuneesti ja enää edessä olisi seinämainoksen nouto ja siirto turvapaikkaan. Tikkaita alas kavutessaan huppumiesten ilo sai valitettavan käänne... Joku oli noteerannut katolta kuuluvan rymänän, ja tullut katsomaan mistä on kyse. Huppumiehet olivat alas päästessään hämillään taskulampumiesten edessä, ja vuokkuivat olevansa hervantalaisia junioreita, joilla ei ole mitään tekemistä teekkariden, saatii TTY:n saati Etelä-Pohjalaisen Osakunnan kanssa... Satututia tuli jonkun verran, mutta lopulta matka jatkui uusien haasteiden merkeissä.

Satavarma en ole, ovatko tapahtumat kronologisesti yhtään oikeassa järjestyksessä, saati siitä, olenko lisännyt jotain, tai unohtanut kovin paljon..... :)

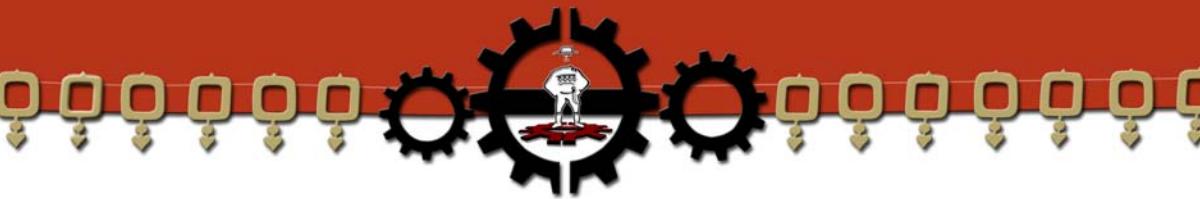
Tämän action-täytteisen illan jälkeen joukkiomme siirtyi teknikantoniin suojijiin varjelemaan illan saalista sekä toteamaan katto-operaatio epäonnistumisen ja sen seuraukset. Erään sankarimme viinapullo piti joukkomme hengissä vielä jatkoillakin ja muistaakseni jotaan saatiin rikki vielä sielläkin. Kumivene sekä OLVI-lippusiima säilöttiin visiutti lukkojen taakse siivouskomeroon, jossa ne todistettiin olivat vielä allekirjoitteen jo muuttaessa pois ko. asunosta. Jos ko. Tarvikkeet eivät ole enää kysiseessä tallelokerossa, niin nii-tä kannattaa kysellä Sastamalan suunnasta.

- Mikko Takamaa, puheenjohtaja 2006

Vuosituhanne ensimmäisen kymmenyn loppupuolella on toki sattunut vaikka ja mitä. Osakuntaan syntyi uusia perinteitä, ja vanhoja herätteliin (tietämättäkin) henkiin. MIK:n pesisturnauksessa käytin säännöllisesti voittamassa tai kaksisoivoittamassa, ja tästä kunnostautuneena saunottiin palkkiosaunomiset Konetalon saunalla aina turnauksen jälkeisenä talvena. Voitokkaasti käytti myös soutelemassa pill... siis kirkkovenelle ainakin vuosina 2005 ja 2007. Vuoden 2007 keväällä järjesteltiin myös ensimmäinen Osakuntakykkä. Tätä ennen MM-kyykkään oli lähetetty syyskokoussaunalla järjestettyjen karsintojen perusteella paras joukkue kera hallitusjoukkueen. Osakuntakykkä saavutti kuitenkin jonkinlaisen kannatuksen, vaikka ensimmäinen turnaus pelattiinkin peilijäisellä kentällä maaliskuun puolivälissä, eikä silloisella liikunta- ja HUVIvastaavalla ollut cup-tyypisten turnausten järjestämisen mitään hajua. Ensimmäisessä turnauksessa kylpyvaatopurkista väsättyyn Hercules-kiertopalkintoon kirjattiin (tai silloin vielä *kolvattiin*) Karvaajat-joukkue, joka sittemmin niitti mainetta myös lajin kuninkuuskisoissa. Osakuntakykkä siirrettiin seuraavana vuonna alkuvuoden tapahtumalistalle, jolloin se toimi osakunnan omana karsintana MM-kyykkään. Kovasta tasosta kertoo myös se, että seuraavina vuosina Osakuntakykkä voittajajoukkueet ovat säännöllisesti hätilleleet myös MM-kyykkän kärkisijoja, olennaista kuitenkaan unohtamatta.

Syysvaelliukset ryhdyttiin järjestelemään jälleen vuoden 2007 syksyllä. Näistä lisää tuonnempana. Aikaisempaa enemmän ryhdyttiin tekemään myös yhteistyötä muiden pohjalaisien osakuntien kanssa. Excursiot suuntautuivat yhä useammin Vaasaan, jossa paikalliset kollegamme Puukkolaiset ovat vastanneet iltaohjelman isännöinnistä jo vuodesta 2008. Vastaavasti vaasalaiset roudaavat Hervantaan jokavuotisen kiljutonkansa takaamaan osakuntalaisten menestyksen MM-kyykkässä. Kilua onkin enimmäkseen nautittu kyykkää edeltävänä päivänä. Vuoden 2008 syksyllä TTEPO käynnisti myös Suomen pohjalaisen osakuntien risteilyperinteen. Kuten arvata saattaa, kaikki meni heti ensimmäisellä kerralla täydellisesti. Näistäkin matkoista enemmän tuonnempana, sillä nyt on aika jättää mustavalkoinen muinaishistoria, ja siirtyä TTEPO:n Full-HD-nykypäivään.

Lähihistoria – Nyt

Osakunnan lähihistoria koottiin nykyisten aktiivisakuntalaisten kirjoitelmiihin. Nämä tapahtumat ovat esimerkkejä osakunnan nykytoiminnasta, eivätkä tietenkään kuvaa täydellisesti nykytoimintaa. Yleinen linja vuosijulkaisuissa on kuitenkin ollut se, että eipä sillä sisällöllä niin väliä. Alkakaamme esittelemällä osakunnan vuoden 2012 hallitus:

Pekka Peltola
Puheenjohtaja
"Valtio olen minä"

Automaatiotekniikka, 4. vuosikurssi

Kotoisin Nurmoosta, jossa jo nuorena pojana elämän päättavoite oli selvä: opiskeilupaikka TTY:llä ja totta kai aktiivitoimintaan osakuntaan! Vapaa-ajalla harrastelen irkkamaista ja painonhallintaa tyttöjen kanssa. Osakunnan toimintaan ajoin mukaan jo fuksiuonna, koska porukka oli niin coolia ja meininki ihan himmeetä. Aikaisemmin olen osakunnassa toiminut mm. rahastonhoitajan ja sihteerin tehtävissä.

Puheenjohtajan rooliin kuuluu järjestellä osakunnan hallituksen kokoukset ja vedäne läpi enemmän ja vähemmän tehotarkeasti. Pj myös nakittaa ahkerasti muita hallituslaisia mitä mielenkiintoisimpia tehtäviin...

Ville Kuoppala
Varapuheenjohtaja
"Liemiruulla ne vasikatkin elää"

Rakennustekniikka, 4. vuosikurssi

Kotoosin siältä paremmasta Härmästä. Ikämittari lähenee lukemaan 24. Osakunnan toimintaan eksyin mukaan fuksiuuden keväällä ja Wapputapaumien aikaan pääsin kunnolla porukkaan sisälle. Nykyiseen hallitustehtävään olen päätynyt toimarin tehtävien ja isännän hommien kautta. Moon sen verran pahoon hurutanu toiminnasta, että vapaa-aikakin tulee hyvin pitkälti vietettyä TTEPO:n porukooren kans.

Varapuheenjohtajan tehtävänä on toimia puheenjohtajan apuna ja varahenkilönä sekä vähä potkia sitä perseelle, jos siihen on tarvetta. VPJ:n tehtävään kuuluu myös organisoida perinteinen Wappupäivän makkaranmyynti koskenrannassa. Lisäksi VPJ hoitaa monenmoisia hommia, mitä ei ole varsinaisesti nimetty kenellekään.

Materiaaliteknikka, 3. vuosikurssi

Kotoosin oon Lapualta, mistä voinki olla ylpiä. Tähän astisesta opiskelusta ja opiskeluelämästä on nautittu niin ku siitä ny voi. Osakuntatoiminta oli tuttua jo ennen kouluun tuloa, joskin vain kuulopuheina isoolta kirkkoalta. Reilu meininki ja pohjalaisuus tempaisivat mukaansa ja toiminnassa ollaan mukana kolmatta vuotta.

Rahastonhoitajana pitää pikkuisen kattoa kaikkien kombelluksien ja päähänristojen perään, jotta pidetään pulju pystyssä. Tehtävänkuvaan kuuluu, että kaikki talousasiat kaatuu päälle ja niitä sitte selvitetään ens vuoden vaihteeseen.

Lari Ruotsalainen

Rahastonhoitaja

"Perse edellä pään puuta."

Teknis-luonnontieteellinen koulutusohjelma, n+1. vuosikurssi

Lähtöösini olen Ilmajoen, mistä pieni mutkan kautta päädyin teekkariksi Tampereelle päättämään mm. matematiikkaa. Osakuntaan ajauduuni loistavan seuran vuoksi jo opinnojen alkuaikoina. Opiskelija-aktiviteettien lisäksi vapaa-aika kuluu muay thain (tunnetaan myös jääriskungfunaali), punititreinin, kirjojen ja kaiken jännän parissa. Aiemin min olen osakunnassa toiminut emäntänä, sihteerinä ja toimarinä, ja nyt uudelleen sihteeritatinä.

Sihteerin tehtäviin kuuluu kokouksen aikana kirjata ylös muiden löpinät, keskustelut, väittelyt ja tappelut ja loppupeleissä myös päättökset, sekä saattaa tästä luettava dokumentti kaikkien nähtäville.

Maija Mäkelä

Sihteeri

"Besides, everytime you do partial squats, Jesus kills a kitten. Don't be a pussy, save the kittens. Squat deep."

Ympäristötekniikka, 2. vuosikurssi

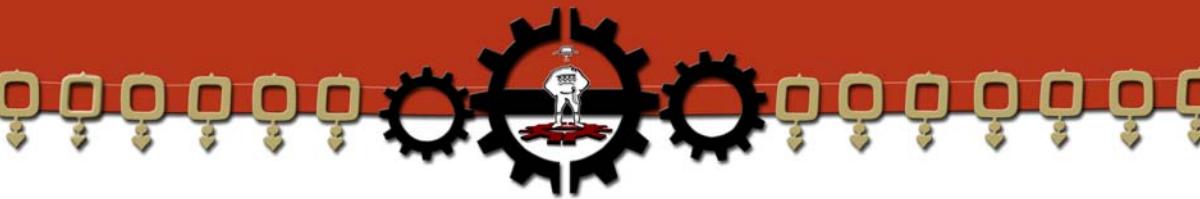
Kurikasta kotoosin, 20v, 180cm ja ... Lentopallopia harrastan aktiivisesti ja kouluski on väilllä kivaa. Osakuntaan tulin mukaan ku oli niin komia ständi fuksimessuulla, sittemmin löysin itseni hallituksen varajäsenenä ja sillä tielle jääny. Tähän mennes parasta on ollu osakuntajatkot.

Vastaan osakunnan tiedottamisesta yleensä ottaen sähköposteilla ja uuden median tultua myös facebookissa. Ylläpidän TTEPOOn sähköpostilistoja. Fuksivasavaana saan leimata fukseja luvan kanssa.

Sara Rantamäki

**Tiedotus- ja
fuksivastaava**

"Don't regret what you done only what you haven't done."

Eero Anttila

Liikunta- ja huvivastaava

"Pessimisti ei pety"

Automaatiotekniikka, 1. vuosikurssi

Pohjanmaan portista Jalasjärveltä olen kotoisin, ja nyt ensimmäistä vuotta totuttelemassa suurkaupungin hulinan. Ikää kertynyt 20 vuotta, eli rattoisia opiskeluvuosia on vielä runsaasti aikaa viettää. Vapaa-aika kuluu monipuolisesti liikunnan parissa sekä kavereiden kanssa aikaa viettäen. TTEPO:n toimintaan ajauduin pian koulun alun jälkeen rennon eteläpohjalaisen yhteishengen houkuttelemana.

Liikunta- ja huvivastaavan toimeen kuuluu tilojen varaanminen ja mailien kirjoittaminen. Lisäksi liikuntatapahtumiin ilmoittautuminen ja liikuntavuoroista huolehtiminen kuuluu tehtäviin.

Valtteri Luoma

Isäntä

"Olen sanaton, mitä mottoihin tulee. Etenkin pyydettäessä." (Toim.Huom.)

Automaatiotekniikka, n.(4.) vuosikurssi

Kotoosin oon Kauhavalta, Pohjanmaan Hollywoodista, enkä muualta kehtaisi ollakaan. Opiskelut nyt on sujuvu niinku ne on sujunut, mutta kivaa on ollu. Osakuntatoimintaan tutustuin heti kohta TTY:lle tultuani, pieninen fuksina ja siitä lähtielen olen katunut täitä tekoo. Viime vuonna toimittiin Liikunta- ja huvivastaavan virkaa eli toista vuotta hallituksessa majailaan.

Isäntä hommaa osakunnassa tarjottavat virrokkeet ja pikkuosulaiset sekä pitää huolen siitä, että osakunta pysyy elettävän näköisessä kunnossa.

Emilia Ala-Rantala

Emäntä

"Jätin oman esittelyn palautuksen viimetinkaan, ja mottojen keksimisen toimituksen huoleksi" (Toim.Huom.)

Materiaaliteknikka, 2. vuosikurssi

Oon kotoosin Lapualta ja opiskelen nyt toista vuotta materiaaliteknikkana. Vaikka täällä silimä töppää vähä nopiampa ku on tottunu, on sitä jo alkanu kotiutua pitkälti osakunnan ansiossa. Toimintaan tulin mukaan pikkuhilja erilaisten tapahtumien kautta, ja seuraavaksi olinkin hallituksen emäntä. Nyt toimitan kyseistä virkaa toista vuotta suurella sydämellä.

Tehtävänäni on työntää nyrrki nisutaikeina ja toimittaa tarvikkeita osakuntaan tiistaisin vietettävään kahvittelepäivänä. Jos sitä joskus muka kerkiää joutuen olla, niin rämpyttelen rikitalipianoa omaksi ja naapurien iloksi.

Konetekniikka, 2. vuosikurssi

Olen 21-vuotias pitkätukka Alajärveltä. Harrastuksiini kuuluu kaikenlainen satunnainen urheilutoiminta, elokuvien katselu, opintopisteiden keräily ja yleinen hauskanpito. Lukion jälkeen löysin tieni syksyllä 2010 TTY:lle ja osakunnan toimintaan sekaannuin jo fuksivuoden alkupuolella kun kämpäksen sattui olemaan toiminnessa melko tiiviisti mukana. Viime vuonna olin toimihenkilö ja nyt toisena vuotena toimin varajäsenenä.

Varajäsenellä ei ole oikeastaan ole mitään ennalta määrittyä hommaa vaan suurin osa tehtävistä on erilaisia nakkihommia. Hyviä hommia siis!

Sami Karjanlahti

Varajäsen

"Siitä yli missä aitaa ei ole"

Sähkötekniikka, 3. vuosikurssi

Alunperin lähtöisin Jalasjärven velkaparatiisista. Vapaa-ajan harrasteisiin kuuluu muusikkoleikit ja muiden muusikkoleikkien äänittäminen. Osakunnassa pyörinyt mukana jo fuksivuodesta lähtien, toiminut osakunnassa aiemmin myös isännän ja puheenjohtajan rooleissa.

Toimarin tehtäviin kuuluu yleisenä nakkikoneena toimiminen.

Jarkko Sillanpää

Toimihenkilö/Elina

"Tekee järkeää."

Teknis-luonnontieteellinen, 2. vuosikurssi

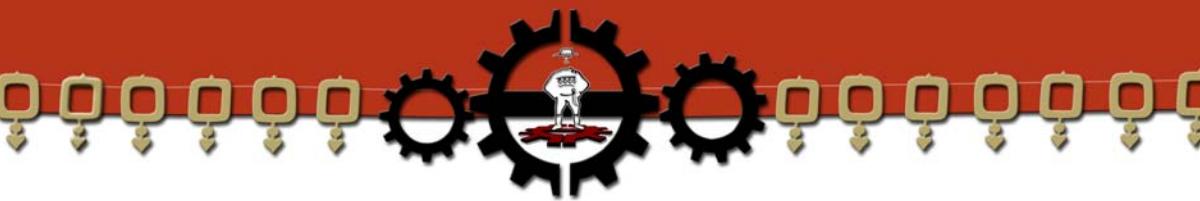
Ikää 20 vuotta, kotoisin Ilmajoen suur-pitäjästä, josta tie vei Hervantaan heti lukion jälkeen. Musiikkia on tullut harrasteltua eri muodoissa kohta 15 vuotta, ja aina kun kerkää, niin kudon villasukkia, töllötän dvd:iitä läppäriiltä ja pelaan korttia osakunnan kerhohuoneella. Kavereiden kanssa totta kai vietetään hulvattonta vapaa-aikaa. Osakunnan toiminnassa olen ollut mukana toisen opiskeluvuoden syksystä lähtien vain huomatakseni, että oli virhe olla fuksivuonna niin epäaktiivinen.

Toimihenkilönä osallistun hallituksen kokouksiin ja tarpeen tullen tuon esiiin erehtymättömiä mielipiteitäni asioista. Muuten oletan toimarien tekevän ne hommat, joita kukaan muu ei osaa/jaksa/halua/kykene tehdä.

Sonja Kujanpää

Toimihenkilö/Akseli

"Mieluummin häpee kuin katuu"

Simo Kesti

Toimihenkilö

"Naara itelles ennen kun muut kerkijää."

Rakennustekniikka, 4. vuosikurssi

24v. paljasjalakane savolaene suoraan Kuopijosta. Ei minkäänlaisia kytköksiä pohjalaisuuteen, mutta reilu vuosi sitten ajautui osakuntaan hyvän seuran ja halvan kahvin perässä ja sillä tiellä ollaan yhä. Vapaa-aika kuluu osakunnassa korttia lätkiessä ja Mikkiksen yksiossa peukaloita pyöritellessä. Kortinpelun ja oluen juonnin lomassa saan muita osakuntalaisia usein myös kielipö- ja tapakoulutusta, joka ei kuitenkaan ole vielä tähän mennessä tuottanut suurempaa tulosta.

Vaativammissa pesteissä olisi saattanut tulla kielimuuri vastaan, joten toimarin homma oli meikäläiselle aivan passeli. Tehtävään siis pyöriä hallituslaisten jaloissa ja pomppata aina sinne missä tarvitaan.

Ville-Veikko Koskinen

Toimihenkilö

"Täysillä mennään"

Materiaaliteknikka, 1. vuosikurssi

Lähtöisin Alajärveltä Pynttarin kylästä. Lähdiin TTY:lle siksi ettei tekniikka on aina kiinnostanut ja Tampere on vaikuttanut mielenkiintoiselta kaupungilta. Ikää 21 vuotta ja vapaa-aikana tietokoneella räpeltäminen ja sutunnainen harmonikan soitto. Osakuntaan vanhan koulukaverin jalanjäljissä ja positiivinen ilmapiiri sai tykästymään touhuun.

Odoton tehtävältäni lähinnä erilaisia nakkihommia sekä muita pieniä tehtäviä.

Antti Sillanpää

Kooraaja

"Voi sen tehrä huamennaki"

Tietotekniikka, n. vuosikurssi

Oikiasta Kauhavasta lähtöön oleva maataloon poika. Ikää kertyny rapsakat 25 kesää ja painoa reippaat 0,1 tonnia. Koulussa jo monta vuotta käynyt, mutta osakunnan aktiviteeteissä vasta noin vuoden vaikuttanu. Vapaa-ajalla yrityn harrastaa liikuntaa ja vahtaan paljon elokuvia sekä HYVIÄ sarjoja.

Kooraaja hoitaa ilmoittautumis kirkkien tekemiset tarvittaessa osakunnan tapahtumiin, saattaa päävittää nettisivuja sekä huolehtii (ainakin jollakin tasolla) osakunnan koneesta. Tämän vuoden kooraajan tärkein tehtävä oli päästää Otava eläkkeelle.

PJ:n palsta

Muistan kun eräs opiskelukaverini kysyi opintojen alkuvaiheessa, lultavasti fuksivuonna, että miksi mä oon aina siellä osakunnassa enkä koskaan killassa niinku muut fuksit? Mikä siitä osakunnasta tekee niin erityisen? Mietin siinä hetken ja sanoin, että en mä oikein tiedä, jotain siinä vaan on. Ehkä olisi pitänyt miettiä vähän pidempää ja antaa vähän kattavampi vastaus. Mutta jos joku muukin on josskus miettinyt sitä, niin kannattaa lukea tää PJ:n palsta, tästä löytyy vastaus, jota on mietitty pitkään ja hartaasti.

Lähtökohtahan on se, että TTEPO on pakko olla erityinen. Eihän muuten voisi olla niin, että ollaan vieläkin voimissaan 30 vuoden jälkeen ja jäsenmääräkin huitelee jossain kolmensadan hujakoilla. Aktiivijäsenistöäkin löytyy useampi kymmenen. Se on melko hyvin. Kun onhan noita muitakin osakuntia ollut TTY:llä, mutta eipä oo enää.

Nykypäivänä osakunta tarjoaa jäsenilleen paljon. Hiljattain remontoidulla kerhohuoneella voi pelata Nintendoa tai Gamecubea tai lätkiä muiden kanssa kortteja kahvia tai virvokkeita juodessa. Jotkut jopa lukee lehtiä, niitätikin tulee peräti 11 kpl. Kaippa sekä on jonkin sortin TTY:n ennätyks. Ei ainakaan minkään muun puljun postilaatikko oo koskaan niin täynnä kuin meidän.

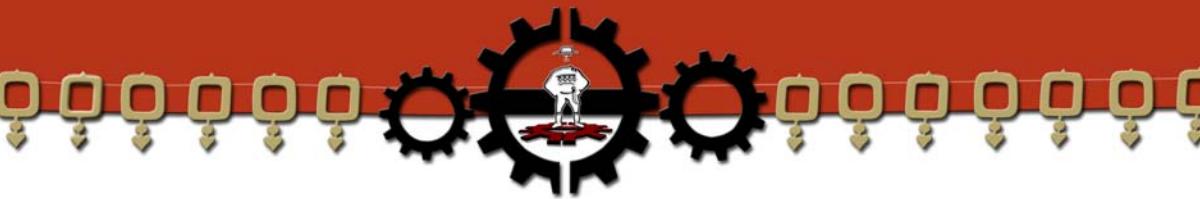
Ja löytyyhan sieltä osakunnasta apuja opiskeluunkin. Koulusta ei taida löytää kurssia, johon ei joltain osakuntalaiselta löytyisi materiaalia tai vähintään hyviä vinkkejä. Toki yleensä ne vinkit on luokkaa "paska kurssi, ei kannata käydä." Mutta eipähän sitten ainakaan turhaan käy sitä kurssia.

Väillä tuntuu, että ainoa syy lähteä pois mahtavalta kerhohuoneelta on lähteä johonkin osakunnan lukuisista tapahtumista, joita tänä vuonna on ainakin osakuntakykkä, excu, pari saunailetaa, pari naisteniltaa(muille kuin naisille on samaan aikaan sikoastoston vastaisku), kesätapaamainen, pesisturnaus(jota nykyään ollaan itse järjestämässä, koska toissa vuonna jää voitto saavuttamatta, sillä järjestäjät eivät osanneet pesäpallon sääntöjä), risteily muiden osakuntien kanssa sekä Tampereen Yliopiston Pohjalaisen Osakunnan kanssa järjestettävät turnajaiset sekä suuren suosion saaneet satsit. Ja käydään sitten vähän muidenkin järkkäämissä tapahtumissa näyttäytymässä, ettei kukaan vaan unohda, että ollahan olemassa. Ai niin joo, ja onhan meillä ne vuosijuhlatkin vissiin tulos.

Onneks aina ei tarvi edes lähteä pois kerhohuoneelta nauttiaan osakunnan tapahtumista. Siitä huolen pitää kisastudiot ja muut satunnaiset tapahtumat, joita nykyään tuntuu olevan melko usein. Niissä yleensä humallutaan virrokkeista ja hyvästää seurasta. Tai ainakin virrokkeista. Ja ehkä parasta antia onkin ne syväälliset keskustelut aamuseitsemältä, joissa päätetään osakunnan tulevaisuus ja pelastetaan maailma.

En kyllä nyt oo enää yhtään varma, että vastasinko siihen, että mikä siitä tekee TTEPOsta niin erityisen. Tulkaa kaikki käymään kerhohuoneella tai jossain tapahtumassa, niin ymmärrätte mistä selitin.

- Pekka Peltola, puheenjohtaja 2012

Skellari-excu

Loppuvuonna 2010 satunnainen joukko osakuntalaisia päätyi skellariin osakunnan kerhohuoneelle iltaa viettäen, virrokkeita naukkailien ja kortteja lyöden. Koska kukaan ei aavistanut tulevan illan merkittävyyttä, tapahtuman tarkkaa päivämäärää ei varsinaisesti muistettu laittaa kalenteriin ylös ja syyt tilanteen kärjistymiselle jäivät hämärän peittoon. Allekirjoitteen lyhyen tutkivan journalismin tuloksena päädyttiin kuitenkin siihen, että todennäköisin lähtölaukaus tilanteelle oli hallituksen 2010 päättöskokouksen loppumisen juhlistaminen.

Skellari eli sähkötalon kellari, sitä tuntemattomille, on vuosien saatossa kerännyt käytävilleen lukuisia kerhoja ja kirjoitusketjellä kaksoi kiltaakin. Skellarin kotoisan tunnelman luo rauhallinen alataajuusrikas musiikki, puhtaat yleistilat, niissä jokus leijaleva miellyttävä jääurheilun tuoksu ja tietenkin sen kansoittama monipuolinen teekkarikansa. Osakunta kotiutui nykyiseen kerhohuoneeseensa SA013 jokunen vuosi takaperin ja onkin ahkerasti käyttänyt tilojaan sen jälkeen.

Illan aikana joukomme päätyi yhteistuumin tutustua osalle hieman vieraaksi jääneisiin naapureihin ja matkalle varustauduttuinkin ostamalla lajhaksi osakunnan haalarimerkkejä. Excursio aloitettiin konemusiikkikerho Spinnin kerhohuoneesta, joka seinänaapuruidestaan huolimatta oli jäänyt musiikkivalikoimaansa lukun ottamatta hieman oudoksi. Kerhon tiloissa tutustuttiin äänentoistolaitteiden toimintaan ja keskusteltiin tiskijukkana toimimisen perusteista.

Hyvin sujuneen ensimmäisen vierailun jälkeen reippaat excuiliat hankkivat kerhohuoneelta lisää lahjoja ja vieraililat lisäksi Ankkojen, NääsPeksin ja todennäköisesti Excaliburin kerhotiloissa ja lisäksi myös Telen kiltahuoneella. Matkan aikana vierailun kiitokseksi päättiin liittää lahjusten lisäksi myös excuilijoista muodostetun mieskuoron laulusesitys, joka harjoiteltiin omalla kerhohuoneella ennen esiintymisiä ainakin kerran. Laulusesityksessä mieskuoro tulkiti Isontalon Antti ja Rannanjärvi -kappaleen Spotifystä löydetyn Rautavaaran tulkinnan päälle ja sai täydestä hämmennyksestä yllättyneen positiiviseen vaihtelevan vastaanoton.

Vierailukäyntien jälkeen osakunnan iskujoukko jatkoi illanvierittoa omalla kerhohuoneella, jossa nimeltämainitsemattoman tulevan vuoden 2011 puheenjohtajan tempausrytys, edelleen nimeltämainitsematonta, kuluvan vuoden 2010 puheenjohtajaa apuna käyttäen päätyi irrottamaan kerhohuoneen pöydästä kannen tähän päivään asti tuntemattomaksi jääneistä syistä. Kansi päätyi takaisin jalkaansa seuraavana päivänä, ja sen kätköihin ikuistettiin asianmukainen tervehdys tuleville sukupolville todisteeksi luultavasti ensimmäisestä ja toivottavasti viimeisestä Skellarin excusta. Kiitokset exculle osallistuneille!

- Jarkko Sillanpää, (nimeltämainitsematon) pj 2011

Sikaista toimintaa

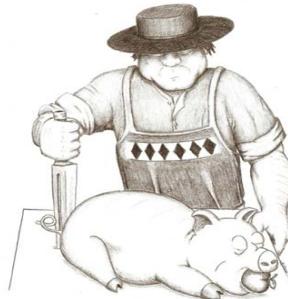
Vuonna 2005 järjestettiin TTEPO:n ensimmäinen naistenilta, jonka tarkoituksesta oli saada aktivoitua jäseninä olevia naisia mukaan osakunnan toimintaan. Naisten illan järjestämiselle oli varattu muutaman kymmenen euron budjetti. Koska tapahtuma oli tarkoitettu vain hameväelle, niin osa kakslahkeisista tästä suivaantuneina päättivät järjestää oman tapahtuman miehille. Tätä tapahtumaa on ryhdytty kutsumaan sikaosaston vastaiskuksi. Naisten illasta ja sikaosaston vastaiskusta onkin sittemmin muodostunut perinteiset tapahtumat syksyisin ja keväisin.

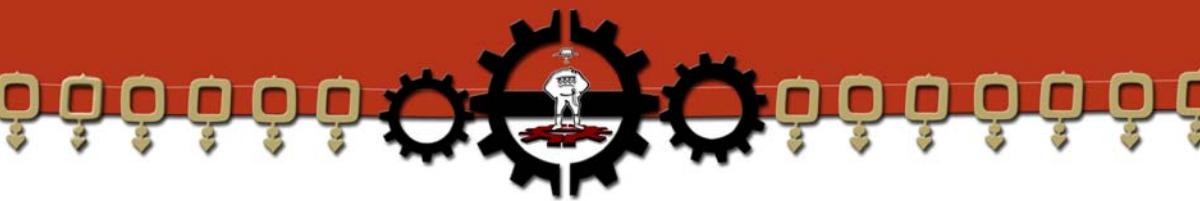
Naisten iltoihin budjetoidaan edelleen parikymppiä iltaa kohden, mutta sikaosaston vastaisku toimii edelleen OPM periaatteella. Sikaosaston vastaiskun suunnitteluun ei normaalisti käytetä turhaa aikaa vaan se toimii yleensä periaatteella:

”Sikaosaston vastaisku tänään/huomenna klo XX alkaen osakunnasta ja päättynen jonnekin.” Tapahtuman pääperiaate on, että otetaan neuvoa antavaa sen aikaa, että keksitään mitä tehdään, eli yleensä otetaan neuvoa vain vähän pidempään. Vastaiskun alkajoista en tiedä, mutta nykyään sikaosaston vastaiskuun osallistujien sukupuolta ei ole rajotettu. Vastaisku pyritään kuitenkin järjestämään samanaikaisesti naisten illan kanssa, joten melko miesvoittoiseksi se yleensä muodostuu ja lisäksi toiminta ja jutut ovat sen tasoisia, ettei naiset luultavasti paikalla viihtyisikään.

Viimeisin eli syksyn 2011 sikaosaston vastaisku oli kaiken kaikkiaan nimensä mukainen. Syksyn aikana silloin tällöin nousi keskusteluissa esii, että olisi hienoa jos sikaosaston vastaiskuun jokus saataisiin kokonainen sika paikalle. Eipä asiaa siinä vaiheessa kuitenkaan mitenkään toisissaan ruvettu hoitamaan. Eräänä approisena iltana keskustan juottolassa neuvoa antavan äärellä aihe nousi poikaan kans kuitenkin taas mukaan keskustelun. Ja kuin tilauksesta soitteli sattumoisin yksi kaverini, jonka kautta tiesin asian järjestetyän. Sen puhelun aikana sovittiin, että kunhan possu kasvaa tarpeeksi niin kuskaan sen EP:ltä Herwoodiin, missä se laitetaan lihoiksi ja paistumaan. Nämä oli päästy sanoista tekoihin. Possun kasvaessa autuaan tietämättömänä tulevasta, eräs jäsenemme halusi, että sillä keksitään nimi, niinpä sitä ruvettiin kutsumaan Nasuki. Nasun saavuttaessa elopainoa n. 50 kg, oli aika. Nasu sai ”lyijymyrkytyksen” ja matka Corollan peräloosteris kahdessa osassa kohti Hervantaa alkoi.

Nasun kasvamiseen kuluneen ajan vuoksi sikaosaston vastaisku päästiin toteuttamaan vasta paria viikkoa myöhemmin kuin naisten ilta, jolloin naisetkin pääsivät osallistumaan. Tapahtuma toteutettiin tällä kertaa kahdessa osassa. Ensimmäisenä iltana Nasu laitettiin lihoiksi sekä lihat maustettiin ja marinoitiin. Vaikka suunnitelmat olivatkin valmiina tällä kertaa, ei neuvoa antavaa kuitenkaan unohdettu. Suuri osa osallistujista tytyrkkinä seuraamaan sivusta itse paloittelua ja keskittiyivät kaljan juontiin, samalla etsien youtubesta sopivia epic meal time -reseptejä. Paloittelupaikkana toimi Hervantalaisten kaksio, jonka keittionpöytä toimi hyvin leikkuupöytänä. Pieniä haavoja lukuun ottamatta vahingoilta vältyttiin, vaikka terävien lihaveisten kanssa saman pienien pöydän ympärillä hääririkin useita henkilöitä yhtaikaa. Kolmen kesän sikaleikkaamokokemuksella ja useiden metsästysvuosien saattelemana meillä oli jopa jonkin sortin haju siitä, mitä pitää oikeasti tehdä. 25kg Nasusta loppuviimeksi jää puhdasta lihaa syötäväksi. Olisi ollutkin kiva nähdä seuraavana päävänä sen asukkaan ilme, joka sattuu kurkistamaan biojäteastiaan, kun ensimmäisenä sieltä tuijottaa Nasun pää seuranaan muut luut ;) Paloittelun tapahtuessa tiistai-iltana, jatkot järjestettiin Kultaisessa Apinassa tiistaiseen tapaan tietovisan merkeissä, minkä jälkeen jatkot järjestivät osakuntaan. Seuraavana iltana Nasusta

valmistettiin mitä herkullisimpia paistea ja pihvejä, joita oli riittävästi. Tällä kertaa jätin ruuan valmistukseen muiille ja edellisillan paloittelun uuvuttamana (vai olisiko ollutkin ne jatkot ja jatkojen jatkot) keskityin palauttavan ruskean nesteen nauttimiseen. Edellisillan tapaan jatkot pidettiin "paikallisessa", jonka jälkeen sitkeimmät jatkoivat edelleen osakuntaan.

- Ville Kuoppala, vastaiskun puuhamies ja TTEPO:n vpj 2012

Mitäs me emännät

Tampereen teknillinen yliopisto on melko miesvaltainen paikka. Tekniikkaa kun opiskellaan, yllätys yllätys. On meitä silti muutama rohkea, fiksua ja filmaattinen nainenkin täenne uskaltautunut. Vaikka luluisi, että pojat olisivat vain tytyväisiä kauniimman sukupuolen läsnäolosta, aina ei oikein siltä tunnu. Alla lainaus eräästä IRC-keskustelusta eräänä päivänä, ei niin kovin kauan sitten (Nickit muutettu... ehkä.):

[19:45:50] <smoi> Valtteri Luoma (nimi muutettu) itekki tommonen oikeen synnynnäinen liideri :P v*tun varajohtaja

[19:46:51] <jouussen> sääkö sit olit herra värikki ite vai?:P

[19:46:58] <jouussen> eiku ollaankos sitä vasta intin jälkee

[19:47:20] <Valtteri Luoma> (nimi muutettu) naiset ja inttijutut ;)

Aina puhutaan armeijasta, aseista, autoista, elektroniikasta... Jos hieman yrät osallistua keskusteluun etkä jostain jotain tiedä, kuitailua tulee oikealta ja vasemmalta. Varsinkin osakunnassa siltä on usein erittäin vaikua vältyy.

[22:17:56] <Valtteri Luoma> (nimi muutettu) hyvä smoi näytä sille, back to the kitchen :D

...monta mukahauskaa nainen keittiössä -linkkiä...

[22:27:39] <smoi> Mutta kohta tulee iso paha peki ja laittaa kaikki keittiöön..

[22:28:33] <jouussen> ja sitte te ihmestelette ku osakunnassa ei naisia näjy...

[22:29:00] <Valtteri Luoma> (nimi muutettu) eli pitää rakentaa suurempi keittiö

[22:29:40] <rasa-> tehdäänkö lakkio ja ei tulla osakuntaan ollenkaa?

[22:30:09] <jouussen> on kyl ollu hetkiä ettei oo ollu kaukana

[22:30:20] <smoi> sikaosasto 4 eva

[22:30:31] <Valtteri Luoma> (nimi muutettu) jee pileet

Eipä tuntuisi kloppuja haittaavan tyttöjen poissaolo. Ja totta puhuen, mikä olisikaan mukavampaa kuin viettää iltaa ihan vain naisten kesken? Eipä juuri mikään.

Ensimmäinen osakunnan naisten ilta järjestettiin vuonna 2005. Tarkoituksena on ollut saada mukaan toimintaan kerhomme naivistähemmistöä. Paljon meitä jäsenlistalla on, mutta aktiivisena tapahtumissa ei kovinkaan montaa. Tarjoamalla pehmeämpää laskua osakunnan toimintaan on tyttöjä saatu mukavasti aktivoitua.

Illanistujaisia meillä on ollut monenlaisia. On katsottu Tuuria maratonina, herkuteltu ja maisteltu siideriäkin. On saunottu, ja hoidettu kauneutta jogurtilla, kaurahiutaleilla, hunajalla, kaikella mahdollisella mitä jokaisen ruokakaapista voisi löytyä. Kaikkea mukavaa, rentoa ja tyttömäistä.

Syksyllä 2011 vietimme tytöjen iltaa Saran luona kokkaillen, juurikin siellä keittiössä. Illan teemana oli intialainen ruoka. Valmistimme itse alusta loppuun ruuan alkupaloista jätkiruokaan. Listalla oli jogurttikeittoa, riisiä ja kanaa jalfresi, nan-leipiä, raita ja jätkiruokana mango-lassi (Toim.Huom.: ...niin kuka?). Istuimme iltaa kynttilän valossa, nautimme ruuasta ja muutamasta viinilasillisestakin. Juttelimme tytöjen juttuja ja rentouduimme.

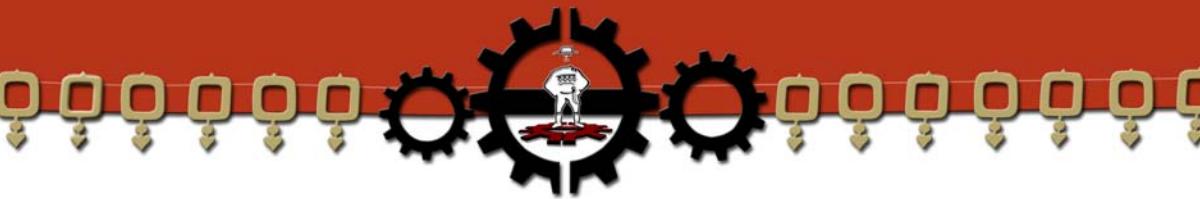

Naisten kesken on mukava välillä irrottautua arjesta. Nauttia ajasta ilman stressiä, opiskelumurheita, miehiä... Jaksaa kummasti paremmin taas istua luennolla, tai osakunnassa kuuntelemassa kloppien huonoja juttuja. Vaikka pojat, kyllä me silti teistä tykätään. ♥

- Meirän emäntien puolesta, Maija

Osakuntaristeilyt

Osakuntaristeely. Osakuntaristeely... Joku siinä meri-ilmastossa on, kun tavallisen tallaajan käytös muuttuu ja muisti alkaa pätkiä. No, asiaan. Alkuperäinen idea järjestää osakuntien yhteinen risteily on ilmeisesti Vaasan Puukkolaisten ja oman osakuntamme yhteen. Vuonna 2008 yhteistuumin siis päättettiin järjestää ensimmäinen varsinaisesti Osakuntaristeilyn nimeä kantava seikkailu Turun saaristoon. Ja mikäkä ei, onhan risteily opiskelijalle melko lailla luontainen paikka, tai tapa, pitää hauskaa, tutustua uusiin ihmisiin ja miksei uudelleen myös vanhoihin tuttuihin. Kommellukset lienevät alkaneet heti ensimmäisellä kerralla, kun huhupuheen mukaan joku pohjaalanen on uhonnu niin, notta se on jätetty laivahenkilökunnan toimesta Ruotsin katalalle maalle! Huhu jatkaa, että ihmeen kaupalla Ruotsista on selvittty takaisin ihmisten ilmoille.

Seuraavana vuonna risteilyä ideoitiin pidemmälle ja huomattiin, että kannattaahan paikalle kutsua myös muiden kaupunkien osakuntan! Tällöin risteilykohdetta vaihdettiin, toistaiseksi ainoaksi kerraksi jääneenä, Viroon, Tallinnaan. (Sama muuten on Itämerellä ilmaston kanssa. Muistikuvat ovat yllättäen melko heikot.) Matkan organisointi olikin loistava, käytimme yhteiskuljetuksia vaasalaisten kanssa ja heti laivan lähdettyä satamasta kokoonnuimme kaikki paikalle saapuneet osakunnat (TTEPO, Vaasan Puukkoo ja Helsingin EPO) laivalla kokoustiloihin. Lyhykäisen puolentoistaa tunnin aikana jokaisella halukkaalla oli mahdollisuus päästää esittäytymään lyhesti ja luomaan suhteita ulkolaisiin. Tämän jutun kirjoittajalla reissu oli ensimmäinen laatuaan, oma toimintamme ja ihmiset sen lomassa olivat vielä melkoisesti tuntelemattomia, joten tilaisuus oli uudelle opiskelijalle reippasti asiaansa ajava. Saatoinhan siellä muuten tavata vanhoja tuttuja kotipaikkakunnaltaakin. Kaiken kaikkiaan 23 tunnin huviristeily osoittautui hauskaksi huolimatta pienistä painimatseista ja kiivaista väittelyistä muiden osakuntien kanssa.

Vuonna 2010 mukaan houkuteltiin vaasalaisten ja helsinkiläisten lisäksi myös Turun Yliopiston Pohjalaisen Osakunnan (TPO) ja Tampereen Yliopiston Pohjalaisen Osakunnan (TYPO) jäseniä. Tampereelta lähdettiin sankoin joukoin yhdessä ”keskustan yliopistolaisten” kanssa näyttämään, mistä tuumma. Ennen varsinaisen risteilyn alkua, saimme kunnian käydä tutustumassa myös TPO:n toimintaan ja tiloihin lyhesti. Vahvistimme joukkojamme turkulaisilla ja suuntasimme bussilla Turun satamaan. Ilta, yö, aamu ja päivä sujuivat merellissä tunnelmissa ja joillekin laivan keinutuksesta aiheutui pahoinvointia, jota korjaamassa käytiin seisovan pöydän ja muiissa ravintoloissa. Meno yltyi yön tullen väillä melko hurjaksiin eikä klosaalulta vältytty tälläkään kertaan: laivayhtiö joutui velottamaan törttölyistämme kaiken kaikkiaan yli sata euroa! Seuraavasta päivästä laivalla muistiin on lähinnä jäänyt maistuva piffi ja hauska trubaduuri, joka jossain päin laivaa satunnaisesti kuulijakuntaansa viihdytti lauluillaan ja kaksimielisillä jutuillaan. Sai kaveri pikkuusen muuten ”palautetta”, vaikkakin hyvässä hengessä niin ku on tapana.

Paluumatka bussilla venähti hieman suunnitellusta, koska kaikesta pahoinvoinnista ei oltu päästy täysin eroon laivalta poistumisenkaan jälkeen. Kaikkeksi onneksi bussin kuljettajamme oli ymmärtäväinen ja mukava heppu!

Sitten tullaankin viime vuoteen. Risteilyn ajankohdan päättämisen vaikeudesta Puukkolaiset tekivät päätöksen, koska mennään ja sitten vain toivottiin mahdollisimman hyvä flaksia osallistujamäärän suhteen. Sattuihan laivalla sitten olemaan suomalaisen seuran hakupalvelun sinkkuristeily samana päivänä. Eipä tuo tosin menoja haitannut, melkeinpä pääinvastoin. Suurella joukolla iltaa ja yönä jatkettiin taas buffet-illallisen jälkeen typolaisista kanssa omassa loississamme, joka oli laivan alimmasta ja etäisimmästä nurkasta meille siunaantunut, aamuun ja aamupalaan asti. Hyttikäytäväiltämme olivat mystisesti yön aikana puolelta hyttynä ovista, ilmeisesti laivatontun toimesta, nostettu nojailemaan käytävän seiniä. Tähän päivään mennessäkään ei ole tapahtumalle mitään järkevää selitystä saatu. Loppu tällä(kin) reissulla kaikesta huolimatta hyvin. Ei muuta kuin seuraavaa risteilyä innolla odotellessa.

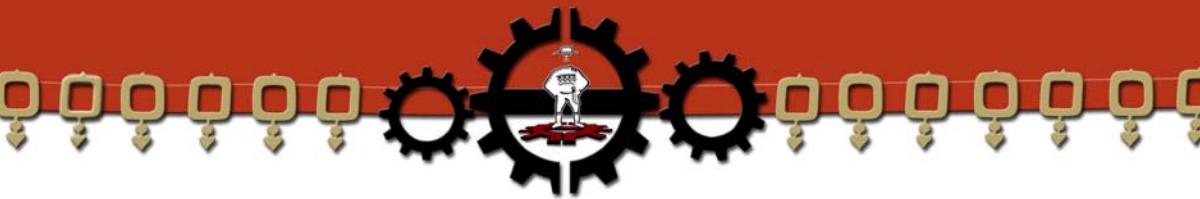
- Lari Ruotsalainen, rahastonhoitaja 2012

Osakuntavaellus

Vuodesta 2007 lähtien erähenkisten jäsentemme Uppiksen ja Sedän ja toimesta on osakunta tehnyt oman vaellusretken lähiseudun retkeilymäastoihin. Jokasyksistä osakuntavaelluksesta on kehittynyt jo syksyn perinne tapahtumakalenteriin, ja on yksi syksyn kohokohdista ainakin allekirjoittaneelle. Retki suunnitellaan tieteenkin aina *kauniille* syyspäivälle lähialueen ulkoilumaistoihin, muun muassa Helvetinjärven kansallispuiston alue on hyväksi havaittuu aluetta retkeillä.

Tälle retkelle moomma tavannu ponkaasta jo aamuvarahin, notta on sitte päästyi ihmisten aikoohin poiski siältä mettästä. Evähät ja makkaranpaisto on tieteni ollu pääasiallinen tarkootus mutta ollahan me tykättty kattella niitä Pirkkanmaan mettämäisemiakia ihan vaihtelunvuaksi peltomaisemille, ja nauttittu ulkoilimasta. Meillä ei oo tarvinnu olla mikää välineurheelia, ihan tavalliset lenkkarikki on saanu tulla mettähän kastelemaan. Koska vanhat kunnon tähtikuviohan pitää aina paikkansa ja onneksemma meillon oma Otava, jota on saanu seurata, joten eksymistäkään ei oo tarvinnu peliätki, kunhan on pysny porukan mukana.

Ensimmäinen reissu sai samaiset alkumuovaattorit entisestään innostumaan vaeltamisesta osakuntaporukalla ja päättivät ottaa vähä extremehenkeä homaan mukaan. Pienempi (ja rohkeampi) joukko on ottanut siis varaslähdon jo edellisenä iltapäivänä ja tehneet reissustaa yhden yön yli kestävän. Tämä extremevaelluskaan nyt aina ei ole kaikilta vaatinut suurensuuria varusteinkintoja ja lyhyelläkin varoitusajalla reissulle on lähdetty, mutta kaikkien kompellusten, kielilläpuhumistarinoiden ja hesalaisten piinan jälkeen kaikki vaeltajat ovat hengissä metsästä pois selvinneet. Viime syksynä extremevaellukselle lähti ennätysmäärä innokkaita osakuntalaista mukaan ja jopa muutama kauniimman sukupuolenkin edustaja rohken liittymään joukkoon. Mukavaa oli ja sai monen vaelluskirjan syttymään entisestään.

Pääjoukko on sitten seuraavana aamuna saapunut extremeporukan leiriin, josta on koko porukalla lähetetty käveleskelemään ja paistettu makkaroita ja nautittu nokipannukahveista. Yleensä automatka takaisin Hervantaan on tainnut olla raitisilmamyrkyksen jäljiltä aika rauhallinen varsinkin takapenkin osalta. Mukavan reissun on tavannut kruunata vielä mikäpä muukaan kuin rento saunailla Wäiskin saunoilla.

Allekirjoittaneelle tästä tapahtumasta on tullut lempitapahtuma ja jänyt mukavan rennot muistot osakunnan toiminnasta ja typeistä!

Heli Kiviniemi, entinen toimari ja vpj 2011

Vähemmistöpalsta

Elämme nykyäikaa. Presidenttipeli käy kirjoitushetkellä kiivaimmillaan, ja toiselle kierrokselle on ennättänyt ecuadorilaisen parturikampaja Nexar Antonion Floresin puoliso, vihreä homo. Jo tämä kertoo yhteiskuntamme suvaitsevaisuudesta. Eihän siinä tietenkään mitään pahaa ole, jos on homo, ja vieläpä presidenttiehdokas – Suomi on ottanut suvaitsevaisuudessa uuden askeleen. Sen sijaan suomalaisen pitäisi ottaa todellista oppia TTEPO:sta, joka on vienyt suvaitsevaisuuden ja vähemmistöjen edun toiselle asteelle. Oliko kammme siis suvaitsevaisia:

[VAROITUS! Seuraava teksti sisältää (MS Wordin mukaan) lukemattomasti kirjoitusvirheitä. Vierasperäisten sanojen mahdollisesta loukkavasta tai jopa rasistisesta merkityksestä toimitus ei kanna mitään vastuuta...]

Aikana jolloin vähemmistöt ja monikulttuurisuus ovat päivänpolttavia puheenaiheita, näyttää myös TTEPO pysyvänsä ajan hermolla. Osoitaakseen laajakatseisuuttaan, antoi tämän julkaisun toimitus palstatilaa myös ulkomaalaisosiolle, ja kyseenalainen tunnia tämän tekstin toteuttamisesta annettiin osakunnan kahvipöydän kiintiösavolaiselle.

Ohjeetaha mulle eevät sen kummemmin antana ku että kertoo vua miltä tämä heiijän husseeraamine näyttää ei-pohjalaesesta näkövinkkelistä. Ja sen piälle pitäs kuulemma vielä kehua retostee mite o kommeeta ja haaskaa ja muutennii mukkiinmänevöö porukkoo tuo alavammuan kansa.

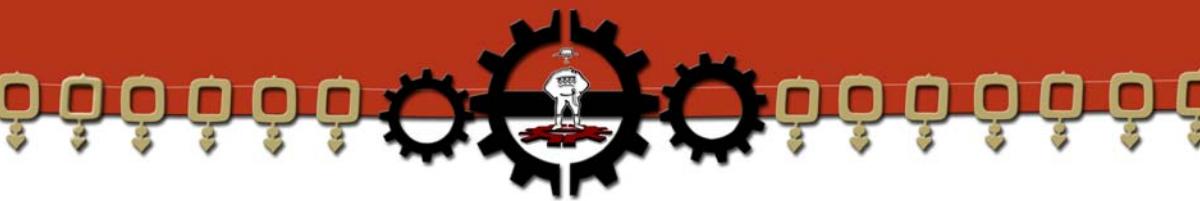
Vuos on tisjaan tullu jo hörhellettyvä näetten kanssa ja siitähää ee mihinkää piäse että mukavoo o ollunna. Vaekka eepä tuo sen kummemmi yllätyt ies ollu ku ovessakkii lukkoo jo 013 ja sevverran savolaenenni tietää että se o aena merkki jostae hyvästää. Eekä katumapiälle oo tarvina tulla. Ensmäeseltä vieraelulta jää nimi listoelle ja siitälähe oon istua könöttännä osakunnan korttipöyvässä iha päevittää.

Kielj'muuriha se tietenni on joskus ollunna välissä kun itä ja läns on kohannu, vua sekki on ratkenna heleposti kun muut on yhessä piättännä että "Nyt opetetaha Simo olemaha ja puhumaha ko ihmiset". Levveeks lipsahtanneet laasahukset ovat hyvinnii tarkkaan korjanneet leviäksi ja joskus oon suana istua kyhnöttee pöyvässä sannookaa sanomatta kun en kerta oo osanna yhtä aenutta järellistä laasetta suustanj' piästee. Vua ee se oo ollunna muillakaan heleppoo kun jokkaese pitemnän loman jäläkee ovat suanunna alottoo koko ruljanssin alusta kun kotona Kuopijossaa käyvessä on tuas kielj' piässynnä viäntymmään.

Vuojen päevät kun näetten mennoo on katellu ja naareskellu niin se pittää kyllä sanno etä mahottomasti on stereotypiojta osottaatunna viäriks, vua oha niitähi löytynnä jotka pittää paekkasa iha jetsulleen. Vaekka nämä Koskenkorvan kylessä kasvanneet velj'kullat (ja siskottii iha samalla laella) ossoovat välistä käävvä lupsakannii savolaesen hermoelle nii kyllä hyö usseemmitte ovat oekeen lepposija ja avvoimia immeisiä eikä heestä voe vakavalla nuumallia mittää pahhoo sanno.

Melekeempä tässä tekstijä tulj' sevverran kun miärättiinni ja mihinkää ee asiassa tuassiisakkaa piästy, vua liekkö tuo ennee kellekkää yllätyksenä tulloo. Loppuun vielä tahan sanno etä oekee mahottomasti onnee ja pitkee ikkee TTY:n aenolle hengissä olovalle osakunnalle! (Ee kaet sitä kukkaan pijä ei-turkulaesta oekeena osakuntana?)

- Simo Kesti, TTEPO:n savolaisvahvistus vuodesta 2010

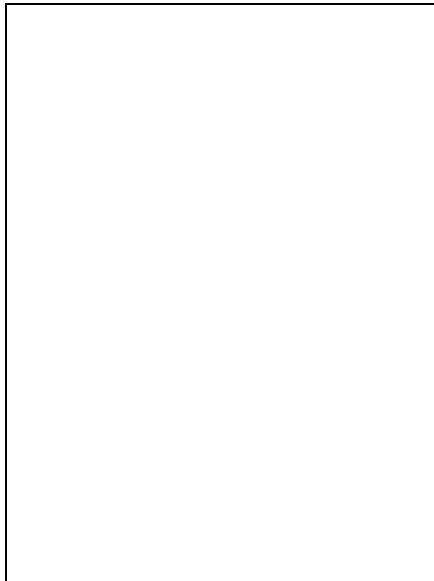

Error 404 – Page Not Found (Vuosijuhlat 2012)

TTEPO:n 30-vuotisjuhlat järjestettiin...

Juhlissa oli/ei ollut hauskaa.

Vieressäni istuva mies-naishenkilö oksensi/kusi pöydälle/lattialle/syliini/taskuuni. Muuten kaikki meni nappiin/päin helvettiä. Bändi soitti hyvin/huonosti/ei saapunut paikalle. Ruoka oli herkullista/maistuvaa.

Kuva 2. Onnea TTEPO 30 v

T: _____